

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuj dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

št. 2296.

Vabilo

VIII. redni veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda

v Sežani dné 26. julija 1893.

Vspored:

I. Slovesna sv. maša ob 10. uri dopoludne v župni cerkvi.

II. Zborovanje ob 11. uri.

1. Prvomestnikov nagovor.
2. Tajnikovo poročilo.
3. Blagajnikovo poročilo.
4. Nadzorništva poročilo.
5. Volitev*) jedne tretjine odbornikov.

Po pravilih izstopijo naslednji udje družbenega vodstva: 1. Ivan Hribar, 2. Luka Svetec, 3. dr. Ivan Tavčar, 4. Tomo Zupan.

6. Volitev*) nadzorništva (5 članov).

7. Volitev*) razsodništva (5 članov).

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani, dné 11. julija 1893.

Prvomestnik:

Tomo Zupan.

Podpredsednik:

Luka Svetec.

*) Iz §. 16. glavnih pravil: Družbino vodstvo se voli za 3 leta; na vsako leto izstopi jedna tretjina. Nadzorniki in razsodniki pa se volijo vsako leto iz novič.

Iz §. 14.: Velike skupščine se udeležujejo s posvetovalno in glasovalno pravico: a) pokrovitelji; b) udje družbenega vodstva; c) udje družbenega nadzorništva in razsodništva in d) podružnični zastopniki.

Število podružničnih zastopnikov se ustavlja tako, da je na vsacih 50 družbenih eden zastopnik; vendar pa mora vsaka podružnica najmanj po enega imeti.

Iz §. 15. Podružnični zastopnikom je dovoljeno pooblastiti namesto sebe kogarkoli izmed družbenikov.

Se-li res dani?

V sinočnem „Slovencu“ oglasil se je zopet tisti novi člankar, kateremu smo že v sredo priznali, da je uvedel nov, dosten in akademičen ton v „Slovenčevu“ polemiko. Veseli nas, da tudi včerajšnji članek „Pravo domoljubje“ utrjuje to našo nadajo, kajti pisan je vseskozi mirno, stvarno in dostenjno. Sicer pa laborira na istih slabostih kakor prva dva. Zlate premise — napovede —

d u k c i j e ! S posebnim zadoščenjem konstatujemo tudi izjavu, da je to odgovor na naš sredin članek, odgovor, ki vse molče prizna in niti ne skuša pobijati našega dokazovanja. Spoznavamo se!

In sedaj k „pravemu domoljubju“ samemu. Jedro članka je sledeča premla, ki jo ponatisnemo, da se izognemo vsaki zmoti, tu doslovno:

„Često smo že povdarjali, da je prvi pogoj pravega domoljuba, da izpolnjuje vestno svoje dolžnosti. Kdor je v tem vnemaren, je zaman vse njegovo kričanje, zaman vsa hvala, ki si jo morda privpije, imenrešničnega domoljuba mu ne pristaje. Ljubezen do domovine in do naroda se mora kazati v vseh dejajnjih, ali vsaj nikjer ne smejo biti dejanja tej ljubezni nasprotna. Rodoljubju tedaj ni samo mesta pri šumnih veselicah, pri glasnih zabavah, v raznovrstnih zastopih in zbornicah, marveč povsod se mora kazati, v domači hiši, i v uradu, i v pisarnah, i v delavnicah. Prevo pravilo rodoljubja je tedaj: Izvršuj svoje stanovske dolžnosti v ljubezni do naroda svojega, meje katerim jih izvršuješ, ali z drugimi besedami: Bodivesten in značajen zdravnik, ki skušaj vedno si pridobivati novega znanja, da moreš čim najbolje opravljati svoj posel. Bodivesten, za blagor mladine požrtvovalen učitelj, ki skrbi najpreje z vsemi svojimi močmi za to, da mladina v resnici umstveno in nrvno napreduje. Bodivesten, samo pravici služeč sodnik, ki vplivaj na ljudstvo, da se mu poleže pravdarska strast, in koder moreš, reši je nepotrebni troškov. Bodivesten, nesebičen odvetnik, svetnjoč ne v svojo, marveč rojakov svojih korist, ki pridejo k tebi v posvetu. Bodivesten, svojega vzvišenega poklica zaveden dušni pastir, ki deluj vedno na to, da se vsi vklonejo jarmu sv. evangelijsa, da vsi, izpolnjujoč svoje verske dolžnosti, porečujejo Boga in rešijo svoje duše.

Zdravnik pri svojih bolnikih, učitelj pri svojih učencih, pravnik pri svojih strankah, duhovnik pri svojih vrčicah kaže najpreje svoje rodoljubje! Kakeršno je tvoje obnašanje pri stanovskih tvojih opravilih, takšna je tvoja ljubezen do naroda in domovine. To je najboljše merilo!

Tike, mirne, trpeče, požrtvovalne ljubezni je vedno manj mej nami; odtod je toliko zla. V imenu rodoljubja nastopa čim dalje bolj našemljeno, kričoče, bahato, jedra prazno, neplodno komedijantstvo. Poli-

tika vse zastruplja in najbolj neuči, najpriprosteji ljudje, ki so zašli v ta čudni in škodljivi tir, si sanjarijo najvišje načrte, rešujejo najbolj zamotana vprašanja z občudovanja vredno lakkomiselnostjo, in pri tem še zahtevajo, naj jih ves svet posluša; svojih dolžnostij pa ne izpolnjujejo. Zopet povdarjam pri tej priliki, da se nam vidi največja nevarnost za nas v tem, da naše dijaštro preveč politiku in se premalo — uči. Zato imamo politikov na izbero, učenjakov, temeljnih pisateljev, dobrih učiteljev i. t. d. pa le — malo.“

Zlate besede soto, katere podpišemo z obema rokama! Ako je to v resnici vaš program, čemu nas potem bijete, ki se nikdar nismo izneverili temu istemu programu? In ako smo se, povejte nam, kdaj in v čem! Pojedinci se izgubljo povsod in tudi duhovski plašč ni vsikdar ščit zoper narodno izgubljenje. V tem pogledu imamo mi zlasti iz najnovejšega časa več dokazov zoper vas, nego vi zoper nas. Poštenjaki vseh stanov so poklicani za vodstvo naroda, to smo naglašali mi zopet in zopet; stoprav pred dvema tednoma. Ni-li to isto pravo domoljubje? V knežoskofji palači Ljubljanski, v uredništvu „Slovenca“ in „Rimskega katolika“ naj si dajo v zlat okvir iz „Slovenčevega“ članka zgoraj navedeno pravilo — in konec bo prepira. A politikučih dijakov naj nam ne očita stranka, ki je v ligaško zvezo vabila in silila nedoletne gimnazijce, ki uči svoj duhovski naraščaj sukati dvorezni meč zoper rodne brate, katerim bi imel le blagoslov deliti po besedah Izveličarjevih. G. člankar, vi blago mislite, a slabo sklepate! Vi nam priznavate od duhovske oblasti kot take nezavisen politični delokrog, a v isti sapi identificirate se s prevzvišenim knežoskofom Ljubljanskim, ki nas s Turki primerja zradi našega nezavisnega narodno-političnega stališča in čigar duhovni podložniki nas iz cerkve in katiškega pokopališča podijo zategadelj. Vi pravite, da se je Prevzvišeni že često izrazil, da sodi in misli tako, kakor trdite vi. Prosimo do kazo v, in obmolknili bomo. A dosihob imamo le nasprotnih! Kdor nas vedno le tepe, temu ne moremo verjeti, da nas ljubi, kajti le Bog ima pravico, da tepe tudi tistega, katerega ljubi!

oni, ki je pokopan poleg tebe v posvečeno zemljo, ali brez izpovedi, kot i Ti, brez izpovedi. Pokoj Ti duši! mrmral je jeden odhajajočih možakov.

Kdo bo mirneje počival, oni v posvečeni, ali oni v neposvečeni zemlji? Kdo vše? Ljudska pravica? Da, da, ljudska pravica — zlato!

* * *

,Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe, ljubi tudi neprijatelja svojega! Ne sodite, da ne boste sojeni!“ Tako uče narod. Kako delajo sami?

„Križaj vsakega, ki je zoper nas! Smrt našim političkim in nasprotnikom, smrt „slobodomislecem“ smrt!“

„Peter, na jeziku nosijo Jehovo!“ V sreči? Ljubezen krščansko? Da, ljubezen — tmine!

* * *

Naša učiteljica je krasno dekle, duhovita, naobražena dama. Krasno poje, izvrstno vdarja na glasovir, govori slovenski, nemški, francoski, elegantno pleše. Ves mladi, moški svet našega mesta otima se za njeno milost.

„Gospoda! V zdravlje biseru naših slovenskih deklet, v zdravlje naših slovenski Heleni pijem ovo čašo in kličem: „Živila nam gospica učiteljica na mnogaja leta!“ oduševljeno napijal je po včerajšnji

plesni zabavi gospici učiteljici gospod sodni pristav, njen najvernejši štovatelj. Srečna učiteljica!

„Prijatelji! Učiteljica je vsakdanja koketa, nemuno kmetsko dekle, goska!“ govoril je počasi gospod pristav danes pri obedu.

Je li gospica učiteljica čez noč zgubila svojo lepoto? Morda se je v jedni noči postarala za 50 let?

Ne! Danes jo je snubil gospod sodni pristav. Revež, odnesel je — košaro!

* * *

Zma je, huda zima, da v lozi drvo poka studeni. Pri županovih pojo gosli, veseli glasovi srečnih ljudij čujejo se na ulici. Slavi se pir županovega bogatega jedinca. Starešina nazdravlja mladencema. V sobo stopi slabo opravljen, mršava ženska z otrokom v naročji.

„Čutim v sebi smrt! Evo Ti deteta, Tvoje je dete, skrbi za siroto, nimam ga komu izročiti!“ Žena položi dete pred ženino.

Zunaj je zima, huda zima, da drvo v lozi poka studeni. Nikjer žive duše, le lačni volkovi tulijo svojo nočno pesem.

Neusmiljeno térajo biriči slabo oblečeno, mršavo žensko z otrokom v naročji, lažnivo pojavljajo, iz mesta v temno, mrzlo noč.

LISTEK.

Brez naslova.

Lovec našel je v volčjem brlogi troje mladih kosmatincev. Ko jih je polovil, prinesla je staro volčica plen svojim mladim. Na prvi pogled opazi pretečo nevarnost, popusti plen, hitro kot strela obori se na neprijatelja svojega zaroda. Po dolgotrajni borbi iztegnila se je v krvi, zadeta v srce nožem lovčevim. Tako brani volčica svoj zarod! A žena?

Sinoči pobegnila je žena bogatega trgovca K. s svojim ljubovnikom, mladim ulanskim častnikom. Ostavila je moža in troje nejake dece. Najmlajemu detetu je komaj pet mesecev.

* * *

Umrl je brez izpovedi, brez zadnje popotnice. Trije duhovniki spremljali so ga do groba in množica ljudstva. Bil je bogat, vrlo bogat. — Duhovnik moli zadnjo molitev za pokoj njegove duše. Štiri možaki prineso nov les. Spuste ga v jamo ne čakajo, da jo posveti duhovnik. Brzo je bil zasut. „Lahko bi srečno živel danes in še dokaj let, da ni Tebi in Tvoji jedinci krivito zastrupil življenje

Konečno opozarjate nas na socijalno-politično delovanje preblagega načelnika naše cerkve — Leona XIII. in na prodiranje starih, a vsikdar resničnih krščanskih idej po vesolnjem svetu. Čemu to? Nismo li tudi mi vsikdar in pri vsaki priliki klanjali se blagim nazorom in intencijam sv. Očeta, nismo li najstrožje obsojali preganjanje cerkvenih pravic n. pr. na Ogerskem in ni-li tudi nam najsimpatičnejša ona nemško-avstrijska stranka združenih kristjanov, katero nam postavljate v vzgled. A klerikalna v vašem smislu ta stranka ni, kajti ona teži le za krščanskim življenjem, prostim vseh srednjeveških spon, v katere žele nas vsikdar verne Slovence ukleniti nekaterniki. Za vero in versko življenje vsikdar, za hegemonijo neslovenskega političnega klerikalizma nikdar, to naglašamo tedi danes.

Iz vsega tegi blagovolite izprevideti, da smo v pogojih jedini in da nas loči le tisti prazni strah pred domaćim brezverstvom, kateri vam je usadila, hoteč razdvojiti prehitro napredujoci narod slovenski, le pregloboko v srce tuja roka in kateri vas je zapeljal v neposten boj z nepostenim orozjem zoper nas. Otresite se te mōre in složni bomo zopet vsi, kar nas je poštene volje. Z vsemi drugimi pa proč raz narođeno pozorišče! Škofu, kar je njegovega, a tudi narodu, kar je narodovega... Izjave, s katerimi smo se pečali v sredo in danes, zdē se nam pojavi, da se širi to spoznavanje tudi v vas in da se — dan. Iz vsega srca želimo, da se nismo motili.

Slovenski obrtniki na Dunaju.

Na Dunaji 20. julija 1893.

V četrtek popoludne sešli so se, kakor smo že poročali, zastopniki obrtnih društev in zadrug pred državnozborsko obrtno enketo, ki ima namen, pripraviti potrebne podatke za premembo obrtnega zakona. Izpovedbe naših obrtnikov napravile so v svoji celoti tako dober utis na člane obrtnega odseka. Ker se trgovski gremij (načelnik g. J. C. Mayer) in pa zastopnik Kočevskih rokodelstev enkete nista udeležila, došlo je iz Ljubljane le 9 zastopnikov, katere smo že imenovali. Ti so v vseh 30 vprašanjih skoro soglasno odgovarjali.

Pričetkom seje, kateri je predsedoval g. dvorni svetnik Exner, preciziral je g. M. Kunc v imenu vseh udeležencev stališče naših rokodelcev s približno naslednjo izjavo: Slovenski obrtniki nismo imeli doslej jednacih zborovanj, kakor po mnogih drugih krovovinah. Izjave naše izvirale bodo torej le iz našega lastnega prepričanja in iz izkušenj. Ker mi ne sodimo obrtnega vprašanja iz političnega ali naravnega stališča, se tudi ne nadejamo, da bi politične in narodne stranke v državnem zboru nepristransko sodile o tako važnem gospodarskem vprašanju. Naše mnenje je, da rokodelskemu stanu nismo mogoče pomagati brez omejitve velike industrije. Potrebno je, rokodelstvo zavarovati z isto tako trdnim jezom proti kapitalističnemu naruševalcu, kakor se to godi z varstveno carino za veliko industrijo nasproti inozemstvu. Če državni zbor nima volje ali moči, da napravi takoj kako radikalne zakonite premembe, ne bode nam koristilo

Pri županovih pojo gosli, vse veselo, vse srečno. Starešina nazdravlja mladencema. Kako se ljubita, kako sta srečna! Mlad, bogat on, mlada, lepa ona, kako bi ne bila srečna! Njima ne kali nijeden, baš nijeden bridek spomin ravno pričete zakonske sreče! Srečni ljudje! Bog Vas naj ume!

* * *

Vedno je bil zaprt v svoji biši. Pohajal ni nikogar in nihče njega. Vse se ga je ogibalo kot strašila. Stare, pobožne ženice križale so se, ako so morale mimo njegove hiše. „Človek brez srca“ rekali so mu ljudje.

„Kedo bo skrbel za siroto? Pokopali so mu mater, ostal je sam jokajoč na materinjem grobu, sirota!“ tožil je usmiljeni svet, ko je zapatil pokopališče. Vse mirno, tiko, samo na novem grobu čuje se jecanje šestletnega otroka.

„Vstan, hodi z menoj, siromašni črv!“ „Človek brez srca“ prime malega za roko in ga pelje v svojo zapuščeno hišo.

Usmiljeni ljudje! „Človek brez srca“!

* * *

Molklo bobnē valovi deroče Save. Vihar divja, grom grmi — sodnji dan! Ob bregu ribarjeva koča,

nikako zborovanje in nobena enketa. Če bi se tudi vse zgodilo, kar se po sklepih obrtnih shodov zahteva, prišla bi rokodelcem pomoč še le čez mnogo let in nihče ne more nam jamčiti, da se obrtni zakon v tem času zopet ne premeni. Potreba je torej, da se kapitalistična podjetja, katerim postaja rokodelstvo čimdalje bolj predmet denarne spekulacije, z zakonitimi fiskaličnimi sredstvi obremené vsaj toliko, da bodo njih bremena v razmerju z bremeni malega obrtništva. To plačuje razmeroma direktno in indirektno mnogo več, kakor velika podjetja, kar se je v državnem zboru natančno dokazalo.

Malemu obrtništvu pa je znižati davek in stanarina posebno za delavnice in prodajalnice, ob jednem pa naj država oskrbi sredstva za temeljiti strokovni pouk, ki ima olajšati tekmovanje z tovarniško produkcijo. Trgovini z mešanim blagom prepovedati je prodajanje izdelkov vseh rokodelstev, ki imajo na tem svoj interes. Stavbenim društvom pa je prepovedati sleherno izvršitev rokodelskih opravkov v lastni režiji.

Potreba je tudi postavno zagotoviti plačilo za izdelovanje (mojstersko mezdo), tako da pride v isto vrsto kakor mezda delavca, da jo bode moči iztirjati ne glede na sedaj določeni eksistenčni minimum, ker je pri malih rokodelstvih večinoma izdelovatelj revnejši nego naročnik. Izgube rokodelske so pa vsled omenjenega zakona mnogo večje, kakor pri velikih podjetjih, ki se vodijo točno po trgovskih običajih.

Če bi država omogočila dobro strokovno izobrazbenje pôtem strokovnih učilišč ter zajamčila obstanek sedanjim rokodelstvom, ni dvomiti, da se bodo rokodelstva poprijeli tudi bolje izomikani mladenci, kar bode v korist ne le rokodelstvu samemu, marveč tudi državi.

Če tudi socijalno-demokratične in kapitalistične stranke trdijo, da je poraz malega rokodelstva neizogibna posledica sedanjega časa, tako to vender ni res, ako hoče država delovati na to, da se obdrži. Obstank rokodelstva pa je tako važen za državo, kakor za ljudstvo, ki si v svoji celoti nikdar ne more želeti, da bi izgubilo pogoje, če tudi za borno samostalnost, in se podalo v brezupno sužnost in odvisnost od tovarn in kapitala.

Pri posebnih vprašanjih, o katerih so govorili vsi večaki, odgovarjalo se je sledenje:

Dokaz zmožnosti popolni naj se z obligatorično preskušnjo rokodelskih vajencev pred oproščenjem, za pomočnike pa, ki hočejo postati samostojni, tirja naj se poleg dokaza izučenja in triletnega delovanja preskušnja le tedaj, ko bi bila spričevala dvomljiva ali nepopolna. Isti dokaz naj se obligatorično uvede tudi za velike podjetnike, ker je sicer tako omejitev pri malih obrtnikih brez pomena.

Zastopnik gostilničarske zadruge g. Ferlinz naglašal je potrebo jednakega dokaza tudi za gostilničarsko obrt. G. Kunc je k njegovi izjavi določil, da naj obrtna oblast za sedaj gleda na to, da se pri oddaji gostilničarske pravice v prvi vrsti ozira na tiste, ki so se izučili, in naj le takrat dovoljuje izvrševanje gostilničarske obrti drugim, kadar tacih prisilcev ni.

v nji siv starec ribar, na klopi mrtvo dekle, jok čuje se deteta!

„Nebeski Bog, odusti detetu, odpusti! Izvlekel sem jo iz Save mrtvo. Odšel je po sveti, pustil mi v sramoti otroka! Odpusti ji, sprejmi milostivo njen dušo! Odpusti tudi njemu! Očuvaj mi nedolžnega črvička, dobri Bog! „Oče naš, kateri si v“ moli klečé starec-ribar.

Zavidam Ti, starec!

* * *

V lozi stoji star, mahom obraščen križ. „Oče dobri, pripelj nam ateja zdravega iz tujine!“ molita mala otročka roke dvigajo proti križanemu. Zopet verujem v angelja varuha, zopet se molim Bogu!

* * *

Stanoval sem pri nekem inženirji. Starec imel je lepo ženo, mlado kot kapljo. Emilia bila je zamamna žena! Dalila!

Nekega večera našel naju je sama v sobi. „Leon, dragi mož, težko sem Te pričakovala!“ šepetala je na prsih starega soproga.

Meni je še na ustih gorel njen strastven poljub. — —

Danes verujem v zvestobo žene!

Levakov.

Obrtne oblasti imajo predložiti zmožnostne dokaze zadrugam, predno dovoljujejo pravice, ter naj se držijo mnenja zadruge.

Vsak obrtnik izdeluje naj le tisti izdelek, katerega je napovedal, in naj ne sega v delokrog drugih obrtov. O obsegu obrtov naj bode mnenje zadruge odločilno. Pritožbe pa naj razsoja deželna zveza zadrug.

Prepovedati je jemanje mere za rokodelske izdelke vsem, ki se rokodelstva niso izučili.

Pri napovedbi trgovskih podjetij odločijo naj se prodajalni predmeti. Trgovstvo z rokodelskimi izdelki naj se prepove za vsa rokodelstva, kajih zadruge se za to same ne izrečajo.

Začasna prodaja blaga od kraja do kraja naj se prepove ter dovoli le za izdelke domače (hišne) industrije.

Vsak podjetnik naj sme ustanoviti le po jedno podružnico.

Dninarje, ki so v stalni službi, naj se vzprejme v varstveno zakonodajo.

Maksimalni delavni čas uvede naj se za vse obrti.

Delavske knjižice naj ostanejo, kakor so upošljane sedaj.

Za trgovsko osobje naj se določi maksimalni delavni čas.

Za izobražbo vajencev določiti je ugodnejše pogoje, vajence pa je strožje nadzorovati.

Zadruge naj z dvetretjinsko večino sklepajo o porabi zadružnega premoženja za podjetja, katera določuje § 114. obrt. zakona. (Pri tem vprašanju ni bilo popolnega soglasja. Gg. Regali, Šturm in še nekateri drugi bili so za omenjeno določbo. Gg. Kunc, Zupančič in drugi pa za to, da ostane ta paragraf nespremenjen.)

Kot zastopi obrtništva vpeljejo naj se okrajne in deželne zaveze; obrtni posli trgovskih in obrtnih zbornic naj se oddajo deželnim zavezam, ki naj dobijo pravico, voliti zastopnika v državnem zboru.

Zavarovanja proti nezgodam ni uvesti za iste obrti, kjer ni nevarnosti za ponesrečenje pri delu. Zmanjšajo naj se tarifi oziroma upravni troški pri zavarovalnicah in okrajnih bolniških blagajnah. Želiti pa je, da ta posel prevzame država ter združi to zavarovanje v jedno celoto.

Delovanje pomočnikov v lastnem domu naj se ustavi; ta določba naj se raztegne tudi na takozvane mojstre, ki delajo za konfekcijo in nimajo lastnih naročnikov.

Določbe o posvečevanju nedelj naj se strogo izvršujejo tako pri obrtniji, kakor tudi pri trgovini. Izvzeta pa ne smejo biti podjetja države, kakor trafe in kolekture. G. Regali naglašal je tudi potrebo praznovanja in posvečevanja pravnikov z istimi pogoji, kakor ob nedeljah.

To so v kratkem faktične in večinoma sologlasne izjave večakov. Da se je pa pri vseh vprašanjih mnogo več govorilo, da so se dokazale gorostasne hibe obrtne zakonodaje, je o sebi umevno. Stenografski zapisnik tega zborovanja bode priča, da so izbrani zastopniki in sicer vsi od prvega do zadnjega vestno spolnili svojo dolžnost, ter

Dalje v prilogi.

V „čaršiji.“

Slika iz Bosne. Priobčil A. Podgorec.

Vsakega bosanskega mesta znaten del je „čaršija“ (trg). Tu imajo trgovci in trgovčiči postavljene svoje „dučane“ (prodajalnice) večinoma od tal do slemenja lesene in zelo priprosto urejene. Naličjo precej velikim šotorom, ki jih v nas postavljajo razni prodajalci ob semnjib dneh.

V ozadji in ob stranskih stenah takega „dučana“ postavljene so police, na katerih je razloženo različno blago. Trgovci se ne ločijo strogo po posameznih strokab. Poleg kave, sladkorja, olja, dobiš tudi opanke, zvonca za živino, obliko in drugo, a vse to pri istem trgovcu. Tla, na katerih sedevajo prodajalci s prekriženimi nogami ter čakajo kupcev srkajoč črno kavo in pušč cigarete, so pogrnena s prostiračami. V „čaršiji“ se shajajo ljudje, da razpravljajo o dnevnih dogodkih; tu se govori o kupčiji, letini, davkib, obirajo se prijatelji in neprijatelji, in vse, ki se je raznesla iz „čaršije“ po ostalem mestu, izgubi večkrat svojo prvotno obliko, kajti romajoč od dučana do dučana, pridejalo se je tu nekaj tam nekaj, to ali ono malo se je predugačilo in iz komarja postal je dostikrat slon.

da niso pozabili dokazati popolno ničevost mančesterskih teorij. Židovskim liberalcem donele bodo izjave slovenskih obrtnikov še dolgo po ušesih, kajti tako jasnih in odločnih besed v enketi doslej še niso slišali. Na podlagi stenografskega zapisnika objavili bodoemo o svojem času tudi te izjave posamnih večakov, ker so mnogo večjega pomena, nego odgovori na določena vprašanja.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. julija.

Z Morave.

Češka narodna misel bi na Moravi izdatno bolje napredovala, da bi prišlo do sloge mej vsemi češkimi frakcijami, ali to je absolutno nemogoče. Takozvani moravski Staročehi, katere je narod krstil stranko dvornih svetnikov, so par excellence vladna stranka. Narodna stvar je tem možem deveta briga. Na jeziku imajo sicer vedno kako navduševalno besedo, ne storé pa čisto nič. Tisti prirvženci te stranke, katerim še ni popolnoma ugasnila ljubezen do naroda, so spreviedeli, da tako ne more dalje iti in so ponudili Mladočehom fuzijo ter bili pripravljeni žrtvovati slogi na ljubav dva goreča vladna prirvženca Šroma in Meznika. Mladočehi so zahtevali, naj odstopi tudi tretji dvorni svetnik, Fanderlik, in naj Staročehi stopijo v opozicijo. Drugih pogojev niso stavili Mladočehi, a tudi ti niso bili vzprejeti. Sicer pa je vlada tudi tu imela nekaj opraviti. Staročehska ponudba se je sklenila po uplivu okrajnega glavarja Coudehnova, najbrž da bi se tako preprečilo razširjanje se mladočehško gibanje, česar posledica bo prej ali slej prestop moravsko-čeških poslancev v opozicijo. — Staročehi imajo na Moravi tako težko stališče. Na jedni strani se razširja mladočehško gibanje, na drugi pa jim delajo klerikalci stroge observancije jako mnogo sitnosti. Njih glasilo jim očita, da se niso nikdar pošteno potegovali za verske zadeve, da so prikriti liberalci, brezverci itd. Tout comme chez nous! Ubogi Staročehi!

Nemški nacionalci.

Najnevarnejši nasprotniki nemških levicarjev, nemški nacionalci, se že sedaj pripravljajo za volilni boj v razne zakonodavne zastope. V nedeljo so imeli v Brnu shod, na katerem so sklenili, ustaviti poseben agitacijski fond, da bi se mogli meriti z levicarskimi kapitalisti. Sklenili so nadalje, da je pri vseh volitvah postavljati kandidate povsod tam, kjer je upati, da dobe vsaj častno manjšino, da se tako presteje število zanesljivih prirvžencev v posamnih krajih. Nacionalci upajo trdno, da bodo zamogli levicarjem oteti večino mandatov, kar bi bilo za državo samo koristno. Na jesen bo na Dunaju shod nacionalnih prvakov, na katerem se bo določilo, kako bi bilo volilce najlaglje in najhitreje poučiti o pomenu prihodnjih volitev in je pridobiti za nemško-nacionalni program.

Hasnerjeva slavnost v Išlu.

V četrtek razkril se je očetu našega ljudskega šolskega zakona, Leopoldu Hasnerju, primeren spomenik v Išlu. Zbral se je mnogo odličnih pristašev levicarske stranke, mej njimi sam predsednik poslanske zbornice, baron Chlumecky; vsi so proslavljali Hasnerja in šolski zakon, a največ senzacije je obudil okrajni glavar Aichelburg, ki je prišel v uniformi na slavnost in v svoj govor upletel srečno pointo reki: Tu sem, urad imam in tudi svoje mnenje. Ker je bil ta „mot“ izrečen o pravem času in na pravem mestu, ter naredil velik efekt, je gotovo, da bodo levicarji drage volje skrbeli za — avancement tega svojega „korajžnega“

Živahno življenje v „čaršiji“ posebno ob tržnih dneh pričenja okolu desete ure dopoludne.

Počasi zbirajo se seljaki, ki pribajajo kupovat raznih stvari ali pa si izposojat denarja za davke. Skoro vsak trgovec ima svoje stalne kupce in dolžnike. — Dočim moški le po stvareh segajo, ki so za dom neobhodno potrebne, zanimajo ženske razni priprosti nakiti. Tej bi se davnja želja izpolnila, ko bi jej soprog kupil zapestnico, če tudi samo jekleno, da je le svetla; ona „djevojka“ bi rada venec iz suhih cvetov, da si okrasi „fes“, tretji godijo rudeči opinki, izvezeni na vse mogoče in nemogoče načine; le-ta, ki se bode skoro možila, kupila bi si rada prstan, ki se tako svetlo rumeni, dasi ni na njemu prav nič zlata.

V „čaršiji“ se shajajo zaljubljeni, kar jim v selu ni tako lahko mogoče ter si razkrivajo svoja srčna čutila in razgovarjajo o bodočem življenju v zakonskem stanu. Tu se dogovorita „momak“ in „djevojka“, katera poč bode najugodnejna, da se „ona“ pripravi za pot ter jo on „ukrade“ in odvede na novi dom, kjer mu bode gospodinjila. Seveda to ne bode tako lahko, pa ljubezen premaga vse zapreke. Na njegovem domu je sicer družina že precej obilna, kajti šteje nad štirideset glav in težko je „starešini“,

privrženca. — Mi Slovani gotovo nimamo povoda, proslavljati spomin Hasnerjev. Rajnki Hasner je bil tovarniš Herbstor in Brinzov ter je brez obzira in brez usmiljenja preganjal vse, kar je bilo slovansko. Slavnost v Išlu nas spominja samo na krvave krvice, katere so nam storili Hasner in njegovi tovarniški v dobi, ko so še imeli oblast v rokah.

Prepovedano izvažanje krme.

Vladna naredba, s katero se je prepovedalo izvažanje krme, ni, kakor je samo naravno, naredila povsod istega utisa. V nekaterih deželah imajo namreč dovolj krme in tožijo, da je ne morejo sedaj dobro prodati. Tudi trgovski krogi niso zadovoljni, čemur se ne smeti nihče čuditi. Trgovci trdijo, da bi bilo zadostovalo, da so se povisili železniški tarifi, ali to bi bilo samo železnicam koristilo, ne pa kmetovalcu, kajti inozemski zlasti nemški kupci potrebujejo krmo takoj nujno, da bi bili zanjo plačevali vsako ceno. Stvar je pa vendar velevažna. S to prepovedjo je storila vlada našim živinorejcem veliko uslugo. Govedi in konji reprezentirajo v naši monarhiji velikansko narodno premoženje, katero je skrbno braniti. Ko bi vlada ne bila prepovedala izvažanje krme, izgubila bi bila živila veliko svoje cene in s tem bi se pogubilo mnogo narodnega premoženja. Tako pa se je ohranila cena živili, kmetovalci dobijo sedaj krmo za pošteno ceno, a dobitek od te prepovedi izvažanja krme imeli bodo kmetovalci in prekupci šele prihodnje leto. Tedaj bo cena konjev in govedi izdatno poskočila, ker bodo na Nemškem za živilo v največji zadregi. Zato pa odločno in brez pridržka odobravamo vladno naredbo.

Vnanje države.

Panamino.

V kratkem začele se bodo parlamentarne potovanice, ali vzlič temu ni misliti, da zavlada politična suša, kakor navadno v drugih državah. Preiskovalni odsek parlementa deloval bodo tudi za časa počitnic, da popolni sodne zapisnike glede afere Rimske banke. Italijanski listi se bavijo zopet samo s „panaminom“, kakor da so nanj ponosni. Najresnejši listi sumničijo razne ministre, bivše in sedanje, in celo vrsto poslancev, da so zapleteni v to zadevo. Podkupljencev je baje nad sto. Imenoma se je zvedelo zanje iz raznih pisem zaprtega upravitelja Rimske banke, Tanlonga. „Tribuna“ trdi, da je Tanlonga sam izpovedal, da je nekemu bivšemu ministerskemu predsedniku plačal 3 milijone lir za njegovo podporo. To more biti samo Crispi ali pa Rudini. Tudi Giolittiju očitajo nekateri listi, da je iz sredstev Rimske banke plačeval vladne liste. — Škandal narašča bolj in bolj in vlada je v hudi zadregi, ker se ne upa ničesar storiti, boječ se, da bi sicer prišla popolna resnica na dan.

Belgijski parlament.

Zadnji čas se je le tako malo pisalo o belgijskem parlamentu. Babil se je s premembro ustawe, a le z določbami manjšega pomena. Sedaj, ko je vse drugo končano, začela se je debata o zadnji točki, o volilnem redu za senat. Stranke si v tej stvari močno nasprotujejo in že nekaterikrat se je sodilo, da odstopi vlada, tako kritičen je bil položaj, a sedaj se javlja, da je ministerstvo že podalo demisijo. Tudi glede poslanskih dijet se parlament dolgo ni mogel združiti, naposlед se je določilo, da dobiva vsak poslanec, naj stanuje v Bruselju ali ne, po 4000 frankov na leto in prosti vožnji po vseh železnicah državnih in privatnih.

Pamir.

Tri leta že straši pamirsko vprašanje po nemških, angleških in madjarskih listih. Letos na pomlad pisali so nekateri nemški listi, da so Rusi pamirsko planoto, veliko 45.000 štirjaških kilometrov, Angležem takorekoč „pred nosom“ vzeli in si jo osvojili ter tako svojo strategično pozicijo za slučaj vojne z

da vse vodi in nadzoruje; no pa za jedno novo obitelj našlo se bode vendar še mesta.

V „mehanah“ (jako jednoličnih gostilnicah) zbrali so se „kumi“ in „kumice“, ki se že davno niso videli ter si imajo toliko povedati. Nekateri so bili poprej „komšije“ (sosedje) pa so se kasneje odselili in si postavili novo ogrožje v drugem selu. Radovedni so pa še vedno, kako in kaj je v njihovem prejšnjem bivališču. Ženski pogovor tiče se največ možitev, ženitev, krstov, mrljev, otrok in jednakih sličnih novic. Moški pa razpravljajo o gospodarstvu in drugih važnih stvareh.

V tako pripravljenih kavarnah, v katerih ne najdeš drugega pohištva razven ogrožja, malih posodic in pa ob zidu nizkih klopj, posedajo večinoma Turki ter srcejo črno kavo. — Časih zaide le-sem „gajaš“ ter spremljajoč prepeva otožne pesni, ki pripovedujejo o nekedanji slavi in moči muhamedanskem . . .

Da vidiš „vernike prorokove“ kako pomno slušajo te pesmi . . .

Tamkaj kje na pripravnem mestu pekó janje in obilica naroda se zbira, da si kupi pečene janjetine za „ručak“. Janjetina z belim „lukom“ to je — rekel bi — največji užitek za pravega Bosanca.

Anglijo ali s Kino izdatno ojačili in osigurali. Ko pa se je pred kratkim ruski carevič mudil v Londonu, pisalo je glasilo najzagrizejših konservativcev, historičnih neprijateljev Rusije, „Standard“, da mej Rusijo in Anglijo ni nikakega prepornega vprašanja in da bi mej njima zavladalo najsrnejše prijateljstvo, ako bi se Rusija ne upirala „svobodnemu“ razvoju Bolgarske. Komaj je carevič zapustil London, pritočila je Dunajska „Presse“ dopis nekakega nemškega popotnika-ucenjaka, kateri se je mudil v srednji Aziji v svrhu zemljepisnih studij. V tem dopisu se govorji o novih korakih Rusije za popolno aneksijo Pamira. Ruska ekspedicija, broča 500 mož, dve gorski bateriji in dve stotnji orenburških kazakov krenila je na pot, da razširi meje ruskega posestva. Ekspedicijo vodi polkovnik Janov, kateri je postal po svojih spisih o Pamiru znau v vseh strokovnih krogih. Dopisnik „Presse“ poroča razne podrobnosti o napredovanju in delovanju te ekspedicije. Ponavljali jih ne bodoemo, ker so premalo zanimljive. Jedro dopisa je trditev, da si Rusija prilasti kraj za krajem in sicer toliko laglje, ker bodisi tam niso zaznamenovane nikake meje, bodisi ker jih nihče ne brani. Prebivalstvo prizeta Rusiji vernost, Rusija potruje domače chane, skrbi za mir in porazumlenje med posamnimi rodovi, ki so sicer živeli v vedenih prepribih, a pustivi jim popolno samoupravo, izgovarja si samo majhen letni prispevek za pokritje okupacijskih troškov. Vrh tega napravlja ceste in brzobjave in vse to brez vseh ovir in tem laglje, ker živi s Kino v miru. — Če je to poročilo Dunajskega lista resnično, potem je samo čestitati tako Rusiji, kakor prizadetim srednje-azijskim rodovom. Rusiji zato, ker si brez posebnega truda pridobiva nove dežele, azijskim rodovom pa zato, ker so deležni dobre, pravične in nesebične uprave — sam dopisnik pravi tako — ker pridejo tem potem iz barbarstva na pot prosveti in kulturnega razvoja. „Presse“ in njeni reditelji ne pozabijo, kar pišejo, to namreč, da se Rusija ne boji dati na pol divjim rodovom samoupravo dočim, je v Avstriji kulturni narodi ne morejo doseči. — V ruskih listih se o Janovljevi ekspediciji nič ne čita, izvemo pa iz njih, da so Nemci in židje se tudi že v srednjo Azijo zalezli in se tam leto na leto na množje in raznarodujejo. Če je lani prišel kak Friedrich Schmidt v tiste kraje, naučil se je malo ruskega jezika in se prekrstil v Fridrich Friderihoviča. Lani praznoco ulo in v srci gorečo ljubezen za celi nemški vaterland, letos polno možno, v srci pa gaslo vseh pristnih Nemcev: ubi bene, ibi patria.

Dopisi.

Iz Litijskega okraja 20. julija. [Izv. dop.] (Slavnost v Št. Lambertu.) Zopet so nam predali naši Št. Lambertčane prav lepo slavnost, katera se je vršila in završila tako sijajno, da bi se tega nihče ne nadejal v planinskem Št. Lambertu. Tu se je namreč zgradila kapela v spomin zlatovladiki Levu XIII. a v čast sv. Cirilu in Metodiju, katerih kipov blagoslovilje se je vršilo preteklo nedeljo. Jutro slavnostnega dne ni kazalo veliko upanja, kajti nebo je bilo prevlečeno na debelo z oblaki, lilo je neprestano, kakor da ne misli prenehati — kdo se bo upal v takem vremenu na gore? A kdo mi bo veroval, ako trdim, da nam vreme ni skazilo skoro nič! Dež ni oviral ne Litijskih Slovenk, ne narodnih društev in rodoljubov, da, niti našega poslancega g. Svetca. To vam je bil ganljiv in velekrasen uhod v Št. Lambert! Dež je prenehal, naprej koraka Zagorska rudniška godba, za njo „Zagorski Sokol“ s svojo krasno zastavo, potem Litijsko gasilno in pevsko društvo, zastopnik

Ni ga večjega praznika ali pa slavnosti v letnem času, da se ne bi pekli janje in slavnost brez le teh izgubila bi dosti svojega ugleda.

V „čaršijo“ pribajajo seljaki k zastopnikom „begov“ ali pa k „begom“ samim, da rešavajo razne zadeve o teretini, zaostalem dolgu, popisu desetine, obdelovanju polja ter še o tem in onem.

V nekaterih bosanskih mestih je čuden običaj, da meščanske hiče nikakor ne pribajajo kupovat v čaršijo, ker bi to bilo nečastno.

Pravega uzroka nisem poizvedel, a najbrž sega ta običaj v dobo otomanske vlade, ko so Turki javno otimali kristijanke.

Iz istega časa je tudi sedaj v navadi, kar je bilo onda strogo zapovedano, da seljak ne jaše skozi mesto, še menj pa skozi „čaršijo“, nego vodi konja za uzdo.

Po zimi je življenje v „čaršiji“ bolj pusto razven o tržnih dneh. Trgovci čepe v „dučanah“ ter se grejejo ob oguju, ki si ga pripravljajo iz oglja na železnih ploščah. Ko se počne mrziti, zapirajo trgovci „dučane“ ter odbajajo vsak na svoj mestu, ker ne stanujejo v „čaršiji“ nego kje drugod.

v Ljubljani; po deputaciji z zastavo čitalnice v Kranji in pevsko društvo „Slavec“, a brez zastave, Glasbena Matica ter čitalnica v Lubljani. Vzprejem bode zjutraj in popoldan ob prihodu vlaka. Cujemo, da pomnoženi odbor že dlje časa neumorno deluje, da bosta vzprejem in zabava izborna. Udeležba obeta biti velikanska. Red pri sprevodu: Biciklisti Ljubljanski, čitalnica Kranjska, čitalnica Ljubljanska, „Glasbena Matica“, „Slavec“, „Sokol“, Kamniški meščani (s svojo staro zastavo), „Lira“, ognjegasci, veteranci, čitalnica Kamniška.

— (Brate Sokole) in druge udeleženike jutrišnje slavnosti v Kamniku opozarjam, da se zbira deputacija „Sokola“ z zastavo zjutraj ob 7. uri na državnem kolodvoru. Popoludne pa je zbiralšče Sokolov v čitalnici, odkoder odrijejo s trobentači ob $\frac{1}{2}$. 2. uri na državni kolodvor. Vzprejem gostov bode v Kamniku zjutraj in tudi popoldne. Ostali vspored prijavljamo na drugem mestu.

— (Poslanec Spinčič na potovanju.) V hrvatskih listih čitamo navdušena poročila o vzprejemu, kateri so ponekod priredili poslancu g. Spinčiču njegovi volilci. V Omišlu priča ovala ga je nebrojna množica naroda. Mesto je bilo v zastavah, glavne ulice sijajno razsvetljene. Ko je gosp. Spinčič dospel pred grad, jeh so možnarji pokati, zbrani narod pa je po primernem pozdravu župana zaklical svojemu poslancu trikratni gromoviti „Živio Spinčič!“ — Isto tako sijajno je bilo potovanje gosp. Spinčiča po otoku Krku. Hrvatje so ga povsod slaveno vzprejeli, povsod se je videlo, kako uživa splošno zaupanje in ljubezen svojih volilcev.

— (Prvo korno družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvo našega lista so poslali danes iz Kala pri Št. Petru kronin dar: g. Ivan Snideršič, gospa Ursula Snideršič in sinovi Milan, Vladimir, Stanislav in Venceslav Snideršič, vsak 1 kruna, g. Franjo Karara, oskrbnik grof Hohenwartove graščine v Ravnah 2 kr.; skupaj 8 krun, katere izročimo vodstvu. Živili rodoljubci darovlaci in njih nasledniki!

— (Odhodna slavnost podčastniškega društva.) Znano je, da bodo prestavljeni po letošnjih manevrih polkovi štab, 1., 3. in 4. bataljon slavnega domačega pešpolka baron Kuhn št. 17 v Celovec in da le 2. bataljon pride v Ljubljano nazaj. Polk se bode odpeljal že dne 24. avgusta na Štajersko k brigadnim vajam in od tam se pomikal na Ogersko. Po manevrih se bodo odpeljali prestatjeni oddelki naravnost v Celovec. Podčastniško društvo priredilo bodo vsled tega dne 5. avgusta na Virantovem vrtu odhodno slavnost, pri kateri bodo svirala vojaška godba, ter vabi k tej slavnosti svoje prijatelje, znance in njih obitelji. Začetek slavnosti ob 8. uri zvečer. — Naši vriji podčastniki so znani in priljubljeni v vseh krogih in nadejati se je, da bodo počastilo njih slavnost ogromno število ljudstva. O obče je želeti, da bi se vsestranski delalo na to, da se slovesno poslovimo pri svojih rojakih, kajti kdo ve, kadaj se zopet vidimo.

— (Prvo podružnico „Slovenskega planinskega društva“) so te dni ustanovili vriji Kamničani. Podružnica šteje že 20 odličnih članov. Slava zavednim domoljubom!

— (Nove kolekove znamke.) Vsled opetovanih pritožeb, da so kolekove znamke izdanja 1893. l. nedostatno obskrbljene z lepivom, ukrenilo je finančno ministerstvo, da se bode pri novih znamkah rabil mestu dosedanjega kolonjskega kleja kot lepivo „gumi arabicum“. Vsled tega pa ni treba nove znamke tako močno namakati, kakor dosedanje, temveč je to še naravnost škodljivo, ker se lahko razmočljivo lepivo otre in znamka postane nesposobna za prilepljenje. Pri kolekovi znamkah novega izdanja zadostuje, ako se le malo namočijo, na kar s tem opozarjam naše čitatelje.

— (Glas iz občinstva.) Prijatelj našega lista opozarja na nedostatek, ki se opazuje pri prelazih dolenske železnice čez ceste. Relzi so namreč tako visoki, da vozovi le težko premagajo to oviro. Zakaj se niso tudi pri dolenski železnici pri tacih prehodih naredili dvojni relzi, kakor jih nahajamo pri južni železnici, ki niso vozovom tako nevarni? Morda se da ta nedostatek še popraviti, predno se odpre železnica in se zgodi kaka nezgoda, ki bi bila naravnost opasna, ako se prijeti pozneje. — Piše se nam: Včeraj grem proti večeru po dolenski cesti na sprehod. Pred saboj vidim kacih 100 korakov daleč jezditi ne-

kega moža, a kako se začudim, ko vidim, da temu hlapcu jezdecu ni ugajal prostor sredi ceste, ki je za vozove in živino odločen, nego se je tebimeni nič šetal s konjem ob kraju po pešstezi koder hodijo sprehajaleci, otroci i. t. d. — Še bolj se pa začudim, ko jo kmalu na to ta „gospod hlapac in jezdec“ — s kočijaško čepico in črkama na njej: P. S. primaha s konjem po tej poti naravnost proti meni, da sem se moral umakniti na senožet! In vendar spada ozemlje do Ocvirka p. d. mestni rajon, kjer ima od časa do časa stražiti policija! Kako pride torej peš občinstvo do tega, da bi se moralo umikati takim jezdecem na stezi?

— (Narodna čitalnica v Kamniku) priredi v nedeljo dne 23. julija v salonu gospoda Fišer-ja povodom svoje petindvajsetletnice slavnosten koncert s sodelovanjem sl. pevskega društva „Lira“ in sl. vojaške godbe c. kr. pešpolka baron Kuhn. Vspored: 1. „Koračnica“, svira vojaška godba. 2. Stella: „Sinfonie“, svira vojaška godba. 3. Ivan pl. Zajc: „Zrinjski-Frankopanka“, poje pevsko društvo „Lira“. 4. Ivanovici: „La belle Roumaine“, valček, svira vojaška godba. 5. Strauss: Odlomki iz operete „Das Spitzentuch der Königin“, svira vojaška godba. 6. Lj. Hudovernik: „Naša zvezda“, moški zbor z bariton-sopravom, poje pevsko društvo „Lira“. 7. Sochor: „Thea-Polka“, svira vojaška godba. 8. Leibold: „Hrvatski dom“, potpourri, svira vojaška godba. 9. N. Stoos: „Mojemu narodu“, čveterospev, poje pevsko društvo „Lira“. 10. Titel: „Ouverture po slovanskih melodijah“, svira voj. godba. 11. B. yer: „Puppen-Walzer“, svira vojaška godba. 12. K. Klinar: „Vzdušnici slepega“ brenčeci moški zbor s tenor-sopravom, poje pevsko društvo „Lira“. 13. Drache: „Jutranji pozdrav“, podoknica (solo za rog) svira vojaška godba. 14. Füllekruß: „Pri vinu vasedo“, hitra polka, svira vojaška godba. Začetek ob 5. uri popoldne. Vstopnina 20 kr. K temu koncertu najujudnejše vabi odbor.

— (Tridesetletnica narodne čitalnice v Kranji.) Kakor se nam poroča iz Kranja, delajo se že sedaj velike priprave, da proslavi ondotna čitalnica dne 13. avgusta kolikor možno sijajno tridesetletnico svojega obstanka. Vse temu, da se bo ta slavnost vredno uvrstila med druge letošnje narodne veselice in da ne bo zaostajala za ono od 16. avgusta 1. 1863, ko se je odprla Kranjska „Narodna čitalnica“ slovesno, kakor malokatera, ko sta dr. Jan. Bleiweis in dr. Lovro Tomšič osebno pozdravljala novo ustanovljeno društvo in z navdušenimi besedami probujala mnogobrojno zbrani narod. „Ljubljanski Sokol“, ki bo javno telovadil na glavnem trgu in pevsko društvo „Ljubljana“ udeležita se slavnosti korporativno, tudi od drugod oglašajo se že razna narodna društva in ker je čisti dohodek namenjen spomeniku ne umrllega našega Preširna, kojega truplo počiva na Kranjskem pokopališču, smo prepričani, da bo udeležba res vsestranska in da obeta postati dan 13. avgusta pravi narodni praznik.

— (Zdravstveno stanje.) V jedni zadnjih številki omevali smo škrlatice in davice, na katerih so jeli zadnji čas otroci v našem mestubolehati in umirati. — Danes nam je mož o stanji te bolezni (za čas od 13. do 17. t. m.) poročati sledenje: Bolnikov je ostalo iz prejšnje dñe in sicer: na škrlatici 13 moških, 5 ženskih (otrok), na davici 1 m. 2 ž. skupaj 14 moških 7 ženskih; od teh je prišlo bolnih iz zunanjih občin v bolnišnico — 1 moški; k tem je na novo obolelo jih na škrlatici 1 m. 2 ž.; — vklj 1 m. ž.; ozdravelo 5 m. 3 ž. (na škrlatici), 1 m. (na davici), skupaj 6 moških, 3 ženske; iz zunanjih občin je prišel 1 moški v bolničo. Umrl ni v tej dñe noben otrok; — ostaje torej še bolnih: na škrlatici 9 dečkov, 4 deklice; na davici 2 deklice, skupaj 9 dečkov, 6 deklice. — Kakor se da iz vsega sklepati, bolezen zdaj kaj viduo ponehava. — Hripa v Idriji ponehala je tudi skoro docela, bolnih je samo še 7 oseb. Vsega skup zbolelo je od početka 196 oseb, izmed katerih sta umrli dve.

— (Modras pičil je) dne 20. t. m. na polji nad Mojstrano petletno deklico Mino Hlebjana. Deklica je sedela pri grmu in si je iz bližnjega črničja hotela borovnic utrgati. Ubožica ima desno roko in tudi že desno stran života zelo zatečeno; čudno je pri tem, da je roka tako pisana, kot je bil modras.

— (Občni zbor Slavjanske Čitalnice v Pulji) vršil se je dne 16. t. m. in so bili za dobo 1893/94 izvoljeni v odbor gg. dr. Matko La-

ginja predsednikom, Ante don Jakić podpredsednikom, dr. Konrad Janežič tajnikom, Fran Michaljević blagajnikom, Dragotin Coufal in Miha Kuščer pa odbornikoma. Namestniki so gg.: Mate Brajša, Fran Hlača, Josip Križaj, Kajetan Pogačnik, Ignacij Stiglić in Ivan Špic.

— (Hrvatski klub biciklistov „Sokola“ v Zagrebu) priredi v nedeljo dne 6. avgusta na svojem dirlališči II. mejnarodno dirko. Vspored: V soboto dne 5. avgusta pozdravni večer v strelnjani. V nedeljo dne 6. avgusta ob 10. uri zjutraj zajutrek, od 11 $\frac{1}{2}$, uri slavnostni korso in tekmovanje; ob 4. uri popoldne pričetek dirke; ob 9. uri zvečer oprostni večer in razdelitev nagrad v hotelu „pri jagnetu“.

Prvo korno družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Štiristoletnica Obodske tiskarne) Za Cetinjsko slavnost izdal je slavnostni odbor obsežen vspored, po katerem se bode vršila vsa slavnost. V torek dne 25. t. m. bode došlim gostom na čast na Cetinju mestna razsvetljava in bakljada z godbo; dne 26. vrši se prava slavnost na Cetinju: Slavnostni sestanek v Zetskem domu in pozdrav gostov, slavnostni spredel v dvorsko kapelo in v manastirsko cerkev, vzprejem poslanstev mej grojenjem topov in sviranjem glasbe pred dvorom, skupni obed in narodna veselica v dvorskem vrtu, zvečer pa glasbena zabava v Zetskem domu; dne 27. je izlet k razvalinam stare tiskarne na Obodu in v Podgorico, kjer ostanejo gostje čez noč; dne 28. izlet iz Podgorice na Plavnico in preko Škaderskega jezera povratek na Rijeko in na Cetinj; dne 29. izlet na Lovčen in obed, zvečer pa oprostna večerja na Cetinju.

* (Madjarizovanje napreduje.) Dozdaj smeli so na vseučiliščih v Budimpešti in v Kološu pravniki in slušatelji filozofije, ki so delali stroge izpite, vlagati doktorske disertacije v nemadjarških jezikih, na katerih podlagi so bili promovirani. Senat Budimpeštanskega vseučilišča je sklenil predlagati pri naučnem ministerstvu, da se to prepove upravnim potom in da se le v izjemnih slučajih dovoli, da se smejo vlagati taka dela v latinškem (!) jeziku. To bode nemadjarske dijake še bolj odganjalo od madjarskih vseučilišč.

* (Homerova Troja.) Vodja nemškega arheologiškega zavoda v Atenah, g. Dorpfeld našel je v Hassarliku, kjer je že slavni Schliemann pričel izkopavanja, sledove stare Homerove Troje in je razkril več poslopov, kakor tudi del mestnega ozidja, ki je blizu šest čevljev debelo. Izkopavanja se bodo nadaljevala na račun nemške vlade.

* („Revue des deux Mondes“) je tako sloveča revija, katera je po ugledu morda prva na svetu, dasi jo njeni naročniki, katerih je do 40.000, nič posebno vestno ne žitajo, baje za to, ker je sila moralna in krepostna. Ta revueja je last nekaterih kapitalistov, a nje voditelj Buloz zaslužil je pri njej čez 300.000 frankov na leto in bil neke vrste bog v književnih krogih. Ta propovednik morale in kreposti je sedaj prouzročil velikansk škandal. Vse francoske aristokratije so razburjene in Buloz je moral takoj odložiti vodstvo lista. Mož je bil samo z jezikom kreposten, sicer pa je varal svojo ženo, kjer je bilo mogoče. Naposled padel je v zanjke neke „demi-monde“ dame, katera je iz njega izsilila z raznimi grožnjami celo velikansko premoženje, nad 17 milijonov frankov! Žena Bulozova je slučajno zasledila, da je nje mož svoji ljubimki zopet daroval 600.000 frankov in tako je prišla stvar v javnost. Gospa Buloz se je dala takoj ločiti.

* (Samomori v evropskih vojskah.) Po statistiki, katero pričuba „Frankf. Ztg.“, je na več samomorov v naši avstro-ogerski vojski. Od 1. 1869. se je povprek umorilo izmej 100.000 vojakov 85, zadnjih 6 let pa je to število poskočilo na 131. Na Nemškem pride 61—67 samomorov na 100.000 mož, v Italiji 40, na Francoskem 29 v evropski in 63 v afriški vojski, v Belgiji 24, na Angležkem 23, (v Indiji 43), v Rusiji 20, na Španskem 14. Največ samomorilcev je mej novinci, večinoma v prvem letu. M-ji častniki je število samomorov še jedenkrat večje nego mej možtvom. Največ samomorov se prigodi v poletnih mesecib, najmanj okoli nevega leta.

* (Novo mesto) gradi abesiški negus Menelik. Načrt je izdelal Švicar Ilia. Novemu mestu se je že določilo ime: Addie Abbeba. Negus je nagnal na tisoče svojih podanikov, da pomagajo pri delu in kakor ne ve, kako bi si čas kralil, prime tudi sam za lopato. Negusovi svetniki si belijo glavé, kdo bo v teh po evropsko narejenih hišah stanoval; najbrž mislijo, da bi se njihovi rojaki ne mogli nadavati takih stanovanj.

Tržiškega „Bralnega društva“, mnogo rodoljubov in občinstva, da se je vse trlo. Vasica je zelo praznično ozajšana z mlaji, lepimi venci in cerkvenimi, narodnimi in cesarskimi zastavami. Pri slavoloku pozdravi došla društva obč. odb. g. Kosmač, deklice podare društvenikom šopke, imenom cerkve pa pozdravi č. g. župnik J. Berce vse udeležence pri kapeli. — Ob desetih je bila služba božja, pri kateri je prelepo pelo Litijsko pevsko društvo, domači g. župnik pa je imel prav poučno propoved, primerno slavnosti tega dne. — Popoludne po litanijsah se je uprizorila improvizirana ljudska veselica. Sokoli so telovadili, pevci so peli, godba je igrala, a govorji so se vrstili z zdravlicami. Navdušenost je vidno rastla, prikipele pa je do vrhunca ob prisrčni ovacijski, prirejeni g. poslancu Svetcu in po vsej pravici izredno priljubljenemu g. župniku Brctetu. Tu je postal rosno marsikatero oko ... Ob šestih poslovili smo se i poslednji gostje od Št. Lambert, vzvsi seboj najboljše spomine. Trajen in časten spomenik postavili so Št. Lamberčanje sv. blagovestnikoma, in — sebi, saj bo svedočil i njihovim poznim unukom o njihovi pravi slovenski zavednosti. Vsa slavnost se je vršila prav velečastno, za kar gre hvala v največji meri našemu odličnemu g. župniku; pri pomogli so pa tudi ostali č. gg. duhovniki, narodna društva, vrla Zagorska rudniška godba in pa ljubezljivi Št. Lamberčanje. Vse se je vršilo v največjem redu in jako vzpodbudno, a splošno vladala je lepa sloga.

Ali jedne reči ne morem zamolčati. Povedalo se mi je, da so se delale tej slavnosti ovire, da je namreč neko pevsko društvo prevzelo samo vse cerkveno petje, a odreklo je sodelovanje s pismom z dne 11. t. m., in to pismo je prišlo v Št. Lambert 13. t. m. popoludne. Tukaj ne mislim presojati opravičenosti navedenega razloga za odpoved, konstatirati mi je le, da se obljudljeno sodelovanje pravilno ne odpove stoprav par dnij pred slavnostjo. Neumevno nam je tudi, da so Št. Lamberški in Sv. Gorski vrabci že 3. t. m. čivkali z vso odločnostjo, da ne bo k slavnosti nobenega člena onega društva, katerega sodelovanje je g. voditelj 2. t. m. zanesljivo zagotovil! Bilo je to menda delo nekega „velikega“ moža, od katerega bi smela najmanj ovir pričakovati cerkvena slavnost. — Sicer naj pa tako krivično rovanje ne straši uzornega narodnjaka g. župnika Berceta, ki si je stekel za narodno in duševno probuo našega Ijudstva že nevenljivih zaslug. Bog ga živi!

Iz Starega trga na Notranjskem dne 20. julija. [Izv. dop.] (Juliju Rosini v spomin.) Pač žalostno je popisati pogreb znamenitih rodoljubov, ali dolžnost je izkazati s tem zaslzeno čast umrlim dobrotnikom in zvestim narodnjakom. Tako je tudi naša dolžnost, da se spomnimo nepozabnega narodnjaka, gospoda Julija Rosine, tukajnjega posetnika in trgovca, kateri je nenadoma v lepi moški dobi komaj 39 let star preminul. Ranjki ni bil domačin, temveč rojen v Novem Mestu na Dolenjskem, ali vsled njegove res izredne ljubeznivosti in ljubezni do bližnjega in do naroda, postal nam je nepozabljen drag priatelj in domačin. Pri vsaki nesreči imel je odprte roke, ter obilno obdaril prisilca in vsled njegove dobrote in usmiljenja ohranil se je marsikateri revež, ter ga bode tudi marsikateri pogrešal.

Bil je tudi trdnega in zvestega značaja, ter je gotovo storil in izpeljal, kar je obljudil in nikdar ni obljudil, ako je dvomil na izpeljivosti dočne stvari, ter bil obče spoštovan v novi njegovi domovini. Da je pa on ljubil narod svoj, ni treba mi naglaševati, saj dokaže njegovo navdušenje že to, da se je v mladostnih letih podal pod vodstvom Hubmajera v Bosno in Hercegovino med ustaše, da reši tam svojega brata trpina turškega jarma, in da je v tem težkem stanu in boju ostal celo leto ne ozirajoč se na smrtno nevarnost. Tudi pozneje, v svoji moški dobi storil je marsikaj za probuo naroda, bil je pri vsakem narodnem podjetju v prvih vrstah, ni štedil ni truda ni novcev in šel vsigdar z lepim vzgledom naprej. Udeležil se je gotovo vsake veče narodne slavnosti, ter se iz srca veselil vsakega napredka ljubljenevga svojega naroda. Tudi sedaj, par dnevov pred svojo smrtjo, udeležil se je vsesokolske slavnosti, ter se je s posebnim veseljem napravljal na pot, ker je prisojal temu shodu izredno važnosti. Od tam prinesel je smrtno kal v sebi, ker prišel je bolan od shoda in teden dnij potem bil je mrtev.

O izredni njegovi priljubljenosti pričal je tudi lepi njegov pogreb in velika množica udeležencev, kakor tudi veliko število darovanih vencev. V torek, to je 18. t. m. bil je sprevod, katerega so se udeležili župan z mnogimi svetovalci, vsi uradniki tukajnjega sodišča in davkarije, predsednik čitalnice z odborniki, vatrogasno društvo iz Prezida, ter odlični možje in narodnjaki iz bližine in od daleč ter nebrojno število domačih udeležencev.

Izmej vencev omenim naj le one od županije, čitalnice, vatrogasnega društva hrvatskega in od mnogih rodovin. Pele so se nagrobnice pred hišo, v cerkvi in na grobu. Tako poslovili smo se od nam nepozabnega rodoljuba in prijatelja, kateri nam bode ostali v trajnem blagem spominu. Lahka mu zemlja slovenska!

Planinski

Slovensko sokolstvo.

Brez dvoma bode vzelo slovensko sokolstvo nov vzlet, kadar se ustanovi zaveza vseh slovenskih sokolskih društev, kakor je bila sklenjena pri I. shodu, ki se je vršil dne 8. in 9. t. m. v Ljubljani.

O važnih sklepih pri zborovanju delegatov poročali smo že na kratko ob svojem času. Da izpolnimo dano obljubo, naj omenimo nekoliko več o posamičnih poročilih.

Prvo poročilo člana Ljubljanskega Sokola brata Mulačka tikalo se je reforme društvene obleke. V preteklosti videli smo slovenske Sokole posebno glede pokrivala v najrazličnejših oblikah. To se je zdaj odstranilo in vzprejela so zopet vsa slovenska sokolska društva češko čepico. A tudi glede druge obleke gledalo se bode na to, da bodo vsa društva kolikor mogoče jednakata in da se uvede jednotni krov obleke za vsa društva, ter se doseže jednakost. Posebno bode skrb zaveze, da odstrani krivice, ki se godje Prvaškemu in Ajdovščemu Sokolu, katerima je oblast z ničevimi razlogi zabranila nositi društveno obleko, kakor jo imajo druga sokolska društva.

Drugo poročilo člana Ljubljanskega Sokola brata Kavčiča tikalo se je jednotnega vežbalnika, ki je neobhodno potreben, ako hočemo, da se uspešno razvija telovadba po naših društvih. Jednoten vežbalnik za vsa društva ima posebno važen smotri in bode najbolj pospeševal glavno nalogu sokolskih društev, za katero se še veliko premalo stori pri nas in ki je jedino jamstvo za obstanek in razcvit sokolskih društev. Mogoče bode to samo po metodičnem in strogo načrtanem postopanju. Učitelj brat Brunet piše že tako knjigo, ki bode sicer v prvi vrsti namenjena pouku v telovadbi na šolskih zavodih, vendar bi se pa dala popolniti tako, da bi služila za podlago pouku v telovadbi tudi v sokolskih društvih. Naj se sestavi slovenska terminologija za telovadbo, ki bi ostala potem jedino veljavna. Omenili smo že, da je bil vzprejet ta predlog, da se pa pred vsem sestavi manjši praktični vežbalnik za javne nastope društev.

Tretje in najzanimivejše in najobširnejše poročilo je bilo ono člana „Celjskega Sokola“ brata dr. Rosine o stanji, razvoju in napredku obstoječih in ustanovitvi novih sokolskih društev. V knjizici, ki jo je izdal l. 1888. „Ljubljanski Sokol“ povodom društvene petindvajsetletnice, je precej natančno načrtana dosedanja zgodbina slovenskega sokolstva, ki se je bistveno itak sušala okoli Ljubljanskega Sokola. Od tedaj ustanovil se je dne 8. sept. l. 1890. mej truščem nasprotnikov slov. naroda in v svitu bajonetov „Celjski Sokol“, o binkoštib l. 1891. pa „Zagorski Sokol“, na Primorskem pa dva sokolska društva, na Prvačini in v Ajdovščini, ki pa ne prideva do pravega življenja, ker c. kr. vlada ni odobrila društvene obleke. Vendar se vzdržava „Sokol Prvaški“, ki ima celo urejeno telovadnico in dokaj izvršujočih članov. V obče imajo sokolska društva mej nami le kratek obstanek in so nekatera že prenehala po kratki dobi. Danes štejemo Slovenci 9 telovadnih društev z 927 člani, mej temi 376 izvršujočih, torej tacih, ki nastopajo v društveni obleki. Pravih telovadcev naznanil je Sokol v Ljubljani 20—30, Tržaški 18. Vsa društva utegnila bi po tem merilu šteti 110 telovadcev. Telovadi se po 1½ do 4 ure na teden. Stanje slovenskih sokolskih društev je torej tako skromno. Ako se ozremo na brate Čehe, ki naj nam bodo v izgled, vidimo, da so imeli koncem leta 279 sokolskih društev z 28.743 člani, mej njimi 9.887 telovadcev. Ako računimo da je Čehov petkrat toliko kakor Slovencev, morali bi mi imeti 55 dru-

štev s 5740 članov, mej njimi 1973 telovadcev. Koliko nam preostaja še storiti, četudi moramo priznati, da so razmere pri nas še mnogo neugodne in narodna zavest še ne tako globoko probujena. Vendar pa bi se navzlic vsemu moralno mnogo več storiti za razširjevanje sokolske ideje.

Gledš razvoja in napredka slovenskih sokolskih društev se mora reči, da ne napredujejo tako, kakor bi lahko napredovala. V prvi dobi nastala društva „Vipavski“ in „Gorenjski“ Sokol izginula sta brez sledu. Ako sedanja društva ne napredujejo, sme se vendar reči, da ne nazadujejo. Društveno gibanje pa se kaže večinoma le s prirejevanjem večelic brez telovadbe. Izvzeti je „Ljubljanski Sokol“, ki ravno zadnje petletje v telovadbi zastopa odlično mesto, vendar pa bi tudi v Ljubljani moralno število članov biti mnogo večje. Nazadovanje opaziti je samo pri jednem Sokolu. Tolaziti nas ne sme tu li to, da se bratom Hrvatom ne godi bolje. Odločneji Čehi jeli so nam že ocitati našo narodno malomarnost, akopram semertja sodijo preostro, ne uvažajoč naših neugodnih razmer.

Vendar nam je treba povpraševati po uzrokih tega neugodnega stanja in te stagnacije. Ti so: 1.) Pogrešanje prepričanja o sokolski ideji, ki ima za podlago razvoj telesa s telovadbo, gojitev bratske jednakosti in pospeševanje narodne zavesti in odločnosti. 2.) Pomanjkanje dobrih predtelovadcev, za katere skrbeti bode glavna naloga sokolske zaveze. 3.) Da so naša društva predraga in 4.) da se pre malo čita strokovne časopise.

Kar se konečno tiče novih društev, naj bi se ustanavljala le tam, kjer so si svesta inteligenčnega vodstva. Vsa društva pa naj se osnujejo na jednacih pravilih. Mnogo je krajev, kjer bi bila sokolska društva jaka potrebna, osobito zunaj Kranjske. Že pred leti se je obluboval Murski Sokol pri Radgoni in Dravski Sokol na Ptujem. Potreben bi bili še v Brežicah, v Ljutomeru, v Slov. Bistrici; na Kranjskem v Kranji, Kamniku, Postojni, Idriji, Metliki; na Primorskem v Pazinu in Pulji. Nad vse bi pa pozdravili Sokola na Koroškem. Dvignimo z nova zastavo Sokolstva, da izvršimo idejo Tyršova, v to ime služi naj zaveza sokolska, ki naj se nam skoro ustanovi in rod obilega sadu. Njej kličemo navdušen: Na zdar!

Domače stvari.

— (V Sežano!) V sredo zborovala bo v prijaznem, vsigkar narodnem trgu na kršnem Krasu najodličnejša in najpotrebnejša naša narodna družba. Ta dan razglasilo se bo slovenskemu svetu, koliko je v teku zadnjega leta storila in zmogla slovenska požrtvovalnost zoper naskok na najdražje, kar ima vsak narod, — na našo deco, na naš naraščaj, na našo bodočnost. Častna naša dolžnost je, da združimo in pozdravimo poročilo o tem prevažnem faktorju narodne bilance z velečastno narodno manifestacijo. Počažimo svetu, da stojimo vsi, katerim bije v prsih slovensko srce, za našo dično družbo sv. Cirila in Metoda — in da bomo stali! Zgodovina družbe v zadnjem letu pa nam bodi povod, da izrazimo neomejeno zaupanje njenemu dosedanjemu uzornemu in požrtvovalnemu vodstvu. Tem čutilom in temu prepričanju naj dá duška v sredo sleherna podružnica in njih nositelj bodi naj sleherni rodoljub slovenski, kateremu razmere dopuščajo, da pohiti v slovensko Sežano. Bog in narod!

— (Veselica slov. in hr. učiteljišnic in učiteljišnikov.) Danes zbrali so se v prestolnici slovenski nadobudne bodoče učiteljice in učitelji slovenske in hravtske mladine, da se spoznajo mej saboj, predno se po dovršenih naukib razkropo po vsej domovini, da nastopijo svoja mesta in prično trudopolno svoje delovanje. Preverjeni smo, da se bode slovensko rodoljubno občinstvo danes zvečer prav mnogobrojno odzvalo pozivu vrlih osnovalk in osnovalcev večerne veselice, katerim tudi mi kličemo prav prisrčen: Dobro došli v središči Slovenije!

— (Petindvajsetletnice Kamniške čitalnice) udeležijo se razven domačih in bližnjih društev korporativno: Telovadno društvo „Sokol“ v Ljubljani ter klub slovenskih biciklistov

Dalje v prilogi.

Knjizevnost.

— Dr. Jos. Vošnjaka zbrani dramatični in pripovedni spisi. II. zvezek. V Celji, 1893. Tiskal in založil Dragotin Hribar v Celji. Str. 98. Cena 1 kruna. — Pred nekaj leti obelodanil je dr. Vošnjak svoj, s toliko polivalo vzprejeti roman „Pobratimi“ in sicer kot prvi zvezek „Narodne knjižnice“ in zajedno kot prvi zvezek svojih zbranih dramatičnih in pripovednih spisov. Da se je dr. Vošnjak odločil zbrati svoje spise, natisnene in nenatisnene, je samo odobravati, saj je dr. Vošnjak jeden najboljših slovenskih pisateljev, njegova dela so tako priljubljena in ker nam nedostaje dobrega, leposlovnega gradiva kako čutno, smo uverjeni, da bo slovensko občinstvo z veseljem seglo po „Narodni knjižnici“. V pričujočem II. zvezku Vošnjakovih spisov je natisnena prelepa drama v petih dejanjih „Lepa Vida“, katera je bila letos na pomlad z največjim uspehom predstavljana na našem odu. Dr. Vošnjak je igro tu in tam nekoliko prenaredil, kjer je po izkušnji, pridobljeni pri predstavi, izpreidel, da bi bilo še kaj poboljšati. Za laglje razumevanje igre ponatisnena je tudi krasna narodna pesem o lepi Vidi, kakor je bila prvič obelodanjena v Korytkovi zbirki, pridejana sta tudi samospav in zbor, katera se pojeta v igri, a pred vsakim dejanjem narisan je natančen scenarij. Ker smo to igro ocenili že po premijeri, morali bi ponavljati, kar smo pisali takrat, ako bi hoteli o tega dela literarni vrednosti kaj povedati. Priporočajoč ta drugi zvezek Vošnjakovih spisov omenjamamo samo še, da mu je pridejana čedno izdelana podoba pisateljeva in pa kratek životopis dr. Vošnjaka iz peresa dr. P. Turnera. Ta životopis je pravi kabinetni portret, po katerem si more vsakdo napraviti pristno sliko o dr. Vošnjaku življenju, delovanju in o njegovih zaslagah na političnem, gospodarskem in literarnem polju. —

— „Vesna“, mesečnik slovenskega dijaštva, prinaša v št. 7 mnogo raznovrstnega in zanimljivega gradiva. Mej raznimi pesnimi nam ugaja še najbolj Daničina „Balada“; pripovedni spisi „Iz nadnjo uzerov“, spisala Marijca, „Doktor Mahan“, spisal Alastor in „Slike ljubezni“, spisal Ivan se čitajo tako gladko in svedočijo o nadarjenosti dotednih pisateljev. Posebno nam ugaja korenita študija „Slovenski narod in velike šole“, spisal I. Vencajz. Ta razprava je tako poučna, da bi bilo zlasti slovenskim politikom jako koristno, ako bi jo temeljito pregledali že zaradi obilega gradiva, katero je zbral pisatelj. V „Glasniku“ in v „Vestniku“ čitamo več interesantnih notic.

— „Učiteljski Tovariš“, glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“, ima v št. 14. naslednjo vsebino: I. D imnik: Čitanje; — Lj. Stiasny: Razgovor o dosedanjih poskusih s pokončno pisavo; — Ukazi in odredbe šolskih oblastev; — Naši dopisi; — Društveni vestnik; — Vestnik; — Uradni razpis učiteljskih služeb.

— „Gimnastika“, se zove strokovni telovadski list, ki izhaja po jedenkrat na mesec v Zagrebu in prinaša prav dobro pisane članke o telovadbi s potrebnimi podobami in poročila od raznih telovadskih društev. V zadnji številki ima prav izborni izvedeno sliko in življenjepis zaslужnega učitelja telovadbe Frana Hochmanna, umrlega v Zagrebu. Dalje prinaša članke o švedski gimnastiki in o plavanju. Mej dopisi ima tudi slovensk dopis iz Celja o ustanovi slovenske sokolske zaveze, kateremu je uredništvo pristavilo nekoliko prav sim patičnih besedi. List vsekako zasuži, da se zanj zanimajo vsi prijatelji telovadbe po Slovenskem. Celoletno velja samo 2 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 22. julija. Vlada je razpustila tukajšnji grško-katoliški seminar. Razburjenost v maloruskih krogih velikanska.

Dunaj 22. julija. Vojnega ministra Baura zadeva včeraj trikrat kap.

Dunaj 22. julija. Vojnega ministra Baura bolezen je sila nevarna. Cesar poslal svojega pobočnika vprašat za zdravje, takisto tudi nadvojvode Karl Ludovik, Rajner, Viljem, vsi ministri, člani diplomacije in mnogi člani visoke aristokracije.

Dunaj 22. julija. Diplomatični zastopnik Švice, poslanik Aepli, odstopi dn 30. septembra.

Pariz 22. julija. „XIX. Siècle“ javlja, da boleha Carnot za obstrukcijo čreves. Zdrav-

niki se boje lezije in priporočajo največji mir. Danes bilo samo ministersko posvetovanje. Ministri se peljejo v torek v Marly, kjer biva Carnot.

Pariz 22. julija. Lord Dufferin se je sinoči vrnil iz Londona in se danes posvetoval z ministrom vnanjih del Devellom.

Beligrad 22. julija. Mnogi radikalci se protivijo z vso odločnostjo nasvetu, naj se bivša regenta Ristic in Belimarković iztirata.

Bruselj 22. julija. V Oldenbrecku so se primerili glasom uradnega poročila trije slučaji kolere.

Berolin 22. julija. Državni tajnik za finance Maltzahn podal že v torek svojo ostavko. „Nordd. Allg. Zeitung“ javlja, da hoče Maltzahn odstopiti, ker vlada ne mara povčati davka na pivo, da pokrije troške za vojaško reformo, dočim sodi Maltzahn, da teh troškov ni moči drugače pokriti.

London 22. julija. Gray, drž. podtajnik, izjavil v parlamentu, da zahteva Francija v ultimatumu, naj jej Sijam prepusti del svojega teritorija. Stališče Anglike je odvisno od tega, ali bi ta teritorij spravil v nevarnost angleške interese v Birmi. Ako se Sijam ne uda, zapusti francoski poslanik Bangkok, francosko brodovje pa bi obreže blokiralo.

London 22. julija. Razni listi javljajo, da hoče Rusija podpirati akcijo Francozov zoper Sijam, in da je že odpislala v Kineškem morju nahajajoče se rusko brodovje pred sijamski breg.

London 22. julija. Poročila iz Saigona javljajo, da so Sijamci razdrli brzjavno zvezomej Saigonom in Bangkokom.

Bratje Sokoli!

SKLAVNOSTI v Kamnik odide depucija, h kateri ima vsak pristop, komur to čas pripušča, ob 7. uri 18 minut iz Ljubljane, ostali „Sokoli“ se zbirajo ob 1. uri popoludne pred „Narodno čitalnico“ ter odidejo ob 1/2. uri pop. na državni kolodvor.

Vožne cene za III. razred 71 kr., za II. razred 1 gld. 42 kr.

Želeti je mnogobrojne udeležbe.

Na zdar!

Ivan Hribar

t. č. starosta.

Dr. Josip Kušar

t. č. tajnik.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotan prebavljenja in vsem nasledkom mnoge sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebitno domače zdravilo pristni „Moll-av Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnovalno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetji razpoložila to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarjah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, znamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od 2 skatljic se ne pošilja

3 (18-10)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četr leta 1 gld. 15 kr.

Javna zahvala.

V akademičnem letu 1892/93 blagovolili so še darovati „Podpiralni zalogi slovenskih vseučiliščnikov v Gradiči“:

Slavna posojilnica v Celji 50 gld.

Gosp. dr. Jernej Glančnik, odvetnik v Mariboru 50

dr. Albin Poznik, c. kr. notar v Novem Mestu

1 delnico delniškega društva „Prvi národní dom v Rudolfovem“ za 50

Slavna kmetska posojilnica Ljubljanske okolice v Ljubljani 10

„ posojilnica v Šoštanji 10

„ posojilnica v Črnomlji 5

Gosp. Ivan Fischer, bivši c. kr. notar v Gorenjem gradu 5

dr. Benjamin Ipavc, primarij v Gradiči 5

dr. Ivan Klasinc, odvetnik v Gradiči 5

dr. Gregorij Krek, c. kr. vseučiliščni profesor v Gradiči 5

Fran Sal Pirc, dohodkar v Št. Pavlu 5

Oton Ploj, c. kr. notar v Radgoni 5

dr. Jakob Sket, c. kr. ginn. prof. v Celovci 5

Fr. Hauptman, c. kr. profesor na učiteljski v Gradiči 3

Anton Kupljen, c. kr. notar v Črnomlji 3

dr. Bogomil Krek v Gradiči 1

Za vse te velikodušne darove izreka opravilni odbor „Podpiralne zaloge slovenskih vseučiliščnikov v Gradiči“ plemenitim darateljem v imenu revnih in podpore vrednih vseučiliščnikov svojo najtoplejšo zahvalo.

V Gradiči, dn 21. malega srpanja 1893.

dr. Bogomil Krek dr. Gregorij Krek

tajnik c. kr. vseučiliščni profesor,

predsednik in blagajnik.

Tujci:

21. julija.

Pri Maliči: Vitez pl. Weisz, Leidelsmaier, Bleyer, Englič, Viletič z Dunaja. — Rosenzweig iz Trsta. — Gruden iz Vrhnike. — Müller iz Palja. — Romš z Prage. — Perko iz Celja. — Kramarič iz Maribora. — Thuler iz Linca.

Pri Slovenskem Faber, Frühwirth, Galitzenstein, Zwetina z Dunaja. — Lazzetof iz Trsta. — Kurzweil iz Budimpešte. — Rosenberg iz Reke. — Schweiger iz Ljubljane. — Moroszutti iz St. Vida.

Pri avstrijskem cesarju: Gasperin iz Starega trga.

Umrli se v Ljubljani:

20. julija: Lucija Kralj, mestna uboga, 44 let, sv. Petra cesta št. 60, jetika. — Marija Winter, gostija, 60 let, Kravja dolina št. 11, vsled raka.

V deželnih bolnicah:

19. julija: Franjo Mokorel, crkvenik, 55 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
21. julija	7. zjutraj	735 4 mm.	17 4° C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	734 7 mm.	28 0° C	sl. jzh.	jasno	0 00 mm.
	9. zvečer	735 4 mm.	20 4° C	brezv.	jasno	

Srednja temperatura 21.9°, za 2.4° nad normalom.

Dunajska borza

dn 22. julija t. l.

včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 97.40	gld. 97.30
Srebrna renta	96.95	96.95
Zlata renta	118.90	118.90
4% kronska renta	96.95	96.55
Akcije narodne banke	980	940—
Kreditne akcije	335.40	334.25
London	124.55	124.70
Napol.	9.88	9.89
C. kr. cekini	5.87	5.88
Nemške marke	61.071/4	61.171/4
Italijanske lire	46.25	—
Papirnatи rubelj	1.301/4	—

dn 21. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192	50
Ogerska zlata renta 4%	—	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	—
Zemlj. obč. avstr. 41/2% zlati zast. listi	121	75
Kreditne srečke po 100 gld.	197	2

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. ur 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabil, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Seizthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linz, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Eger, Francovce vare, Karlove vare, Praga, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. ur 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabil, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Seizthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. ur 50 minut dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabil, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Seizthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 4. ur 20 minut popoludne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linz, Ischl, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Eger, Francovce vare, Karlove vare, Praga, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. ur 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Praga, Francovih varov, Karlovič varov, Egra, Marijnih varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyr, Ischl, Gmunden, Ischl, Ausseea, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. ur 27 minut dopoludne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Praga, Francovih varov, Karlovič varov, Egra, Marijnih varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovec, Pontabil, Trbiža.

Ob 9. ur 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabil, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. ur 18 minut zjutraj v Kamnik. " 2. " 05 " popoludne v Kamnik. " 6. " 50 " zvečer v Kamnik. " 10. " 10 " zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. ur 51 minut zjutraj iz Kamnika. " 11. " 15 " dopoludne iz Kamnika. " 6. " 20 " zvečer iz Kamnika. " 9. " 55 " zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—156)

Trgovec

izurjen in marljiv

ima izredno dobro priliko, se takoj etablirati!

Kje in kako izvē se v upravnosti "Slovenskega Naroda". (739—2)

Na najnovejši in najboljši način

umetne (694—6)

zebe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živeca

zobozdravnik A. Paichel, poleg čevljarskega mosu, v Köhler-jevi hiši, I. nadstr.

Trgovski pomočnik

več slovenskega in nemškega jezika, dober in prijazen prodajalec, lahko takoj ustopi v trgovino z mešanim blagom (740—2)

M. Brilej-a na Vrhniku.

Vojščine prosti imajo prednost.

Za želodec.

(332—28)

Trnkoczy-jev Cognac - grenčec

steklenica 50 kr., 12 steklenic 5 gld.

Slasten!

Učinkuje na želodec osvežajoče, krepilno, vzbuja tek in pospešuje probavo.

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkoczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Posilja se z obratno posto.

Za želodec.

Jako dobre službe dobé takoj:

Fina mešanska kuharica, 10—12 gld. plače; — kuharica za vse, 7—8 gld. plače; — matkarica na račun za tu in drugod; — učenec za tukajšnjo trgovino z mešanim blagom; — oženjen hišnik, prosto stanovanje, plača 25 gld. na mesec itd. itd. — Več (766) v posredovalnici **G. FLUX**, Breg št. 6.

Za trgovino z mešanim blagom se išče neoženjen

družnik

z vložkom 3—4000 gld., eventuelno se trgovina tudi proda. — Naslov se izvē v upravnosti "Slovenskega Naroda". (730—4)

Išče se sposoben provizijski potovalec

za prodajo šivalnih strojev za Kranjsko, Štajersko in Koroško. Taki potovalec, ki so že agentovali v tej stroki, imajo prednost. — Prijazne ponudbe na tvrdko **F. Detter** v Ljubljani, Stari trg. (681—4)

Agenti

vseh strok, ki bi hoteli prevzeti jako lahko, udobno in dobro rentujoče se zastopstvo za veliko izvozno trgovino, se iščejo proti visoki proviziji in stalni plači do 200 gld. na mesec. To zastopstvo tudi lahko vrše privatne osebe v svojih prostih urah. Ponudbe vzprejema **J. Srb v Pragi**, 1177—11. (762—1)

Koroški rimske vrelec

najbolj prebavna, najčisteja planinska kiselica, prost vseh želodec obtežujočih, sliznice dražečih postranskih sestojin.

V Ljubljani glavna zaloge pri **M. E. Supanu**.

V tukajšnji trgovini z železnino se takoj vzprejmeta: (765—1)

komi

dober prodajalec na drobno, slovenskega in nemškega jezika zmožen, in

učenec

močan, iz boljše obitelji in z zadostno naobrazbo.

Ponudbe pod **M. M. poste restante Ljubljana**.

Nepremočne

vozne plahte

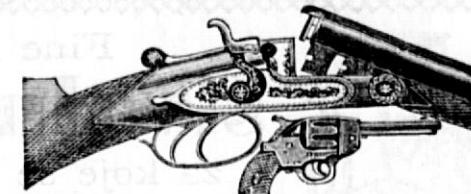
različne velikosti in kakovosti ima vedno v zalogi in jih daje po ceni (59—28)

R. RANZINGER,
spediter e. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani,
na Dunajski cesti št. 15.

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse vojske priprave, patrone ter druge streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse prekušene na ces. kr. izkuševali ter zaznamenovane z znamko tega zavoda. (438—13)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. — Stare puške popravljajo se ceno. — Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Vizitnice

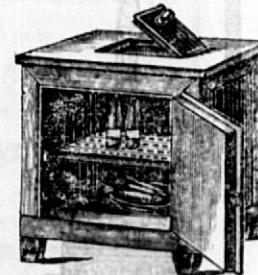
priporoča (53—13)
Najnižje cene
"Narodna Tiskarna" v Ljubljani.

Ljubljana

Mestni trg

št. 10.

...

Najboljše in najceneje

kupuje se

železo, železnina, okove, cement itd.

pri

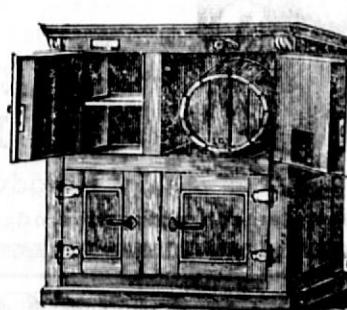
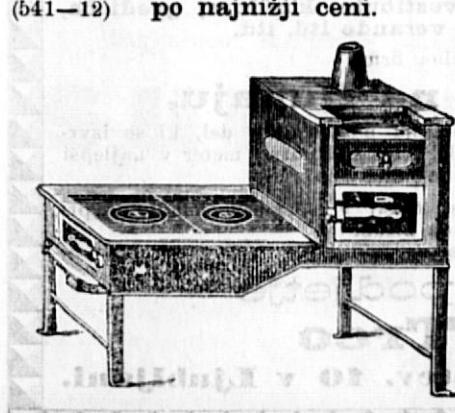
Andrej Druškoviču

v Ljubljani

na Mestnem trgu st. 10.

Zaloge

nagrobnih križev, štedilnikov, finih žag, ledenic (541—12) po najnižji ceni.

Ljubljana

Mestni trg

št. 10.

V najem se dá kovačnica

z orodjem ali brez orodja: orodje je povsem novo in za dva ognja ter se dá na več let v na em, eventuelno tudi **prodaja** ali vse skupaj ali pa samo orodje. Natančneji pogoji izvedo se zadnji čas do 31. julija t. l. pri meni.

Anton Pirnat
posetnik v Gradcu na Dolenjskem
(750-3) (mej Metliko in Črnomljem).

Svetovna razstava v Čikagi.

Vozni listki v AMERIKO
(360-16) pri
nizozemsko-ameriški
parobrodni družbi.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7. **DUNAJ.**
Pojasnila zastonj.

Glasovita

radi svojega učinka, odlikovanja radi svojih zdravilnih lastnosti s častno diplomo in zlato svinčno na razstavi v Londonu in Parizu, z zlato svinčno v Bruselju in Tunisu.

Želodčna tinktura

lekarna
G. PICCOLI-ja v Ljubljani

je uspešno
dietetično sredstvo,
katero krepča in zdravi želodec, kakor tudi opravila prebavnih organov izborno pospešuje. (173-24)

Izdelovalatelj razpošilja jo proti povzetku zneska v zaboljih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., po 55 steklenic (zaboj tehta 5 kg) za 5 gld. 26 kr. — Poštino plača vedno naročnik.

Cena jedni steklenici 10 kr.

Prodaja starci, čez 30 let obstoječi
sedlarski in jermenarski obrt

na zelo obiskovanem trgu po najugodnejših pogojih ter se lahko takoj s prodajalnico vred prevzame.

Več o tem poizvle se pri **A. Kališ-u, Prešernov** trg št. 3. (763-1)

Tinct. capsici compos.

(PAIN-EXPELLER),

pripravený v Richtrově lékárně v Praze,
všeobecně známý, bolesti utišující domácí lék k mazání, jest na skladě ve věšíně lékáren, láhev po 1 l. 20 kr., 70 a 40 kr. — Při kupování třeba se mít dobre na pozoru a přijmout jen láhev s ochrannou známkou „kotvou“ jakožto pravé. Ústřední sasytoství:

Richtrova lékárna „U zlatého lva“ v Praze.

(91-24)

Fine in cenene šivalne stroje

za koje se 5 let garantuje
priporoča pod zelo ugodnimi plačilnimi pogoji

F. DETTER

v Ljubljani, na Starem trgu št. 1.

Zaloga Šivalnih in kmetijskih strojev, prodaja strojevih delov, sivank, sukanca, bombaža, svile i. t. d., kakor tudi vsakovrstnega drobnega blaga za krojače in šivlje. (633-10)

Popravila strojev izvršujejo se točno in po ceni.

Kneipp-ove sladne kave

naj kupi le ono v rudečih štirogelnatih zavojih
bratov Ölz z varstvenima znankama **slika** in
ponev. — Če se primeša

Oelz-eva kava

ki je priznano na boljši in najizdatnejši primerek navadni kavi, dobi se **zdrava, cenena in hranična kavina pijača**, ki daleko presega bobovo kavo, ki nima redilne vrednosti.

Bratje Ölz, Bregenz,

od preč. g. župnika Kneipp-a jedino pooblaščena tovarna za Kneipp-ovo sladno kavo v Avstro-Ogerski.

Dobiva se v vseh boljših trgovinah s kolonialnim blagom.

Najboljše vrste piva

v sodih in steklenicah

iz združenih pivovarn

Schreiner v Gradcu in Hold v Puntigamu

priporoča po tovarniških cenah. (162-21)

Zaloga piva

prve Graške delniške pivovarne

M. Zoppitseh

v Kolodvorskih ulicah št. 24 v LJUBLJANI.

Na pismene poizvedbe odgovarja se nemudoma in frankovano.

Najcenejši, najlegantnejši in najtrajnejši

marmorno-mozajičen in terrazzo-graniten tlak

za cerkve, krstne kapele, kapele, vestibule, koridore, gredišča, kuhinje, kopalne sobe, verande itd. itd.

priporoča specjalna firma

Rella & Comp. na Dunaju,

katera sedaj tukaj in na Gorenjskem opravlja nekaj takih del, ki se izvršujejo po najnižji ceni po gld. 2,50 do gld. 3,50 kvadratni meter v najlepši napravi in z večletnim jamstvom.

Od te firme narejena dela vidijo se tukaj v kopališču v hotelu „pri Slolu“, v Rudolfinumu in v mnogih zaseboh hišah.

Naročila za tukaj in na deželi vzprejema (746-5)

stavbeno podjetje

Wiljem Treo

Marije Terezije cesta št. 10 v Ljubljani.

Posestvo

Jožefa in Elizabete Marjetič v Škocjanu na Dolenjskem, obstoječe iz njiv, travnikov, gospodarskih postopij, ki so v jeko dobrem stanju, ter novo zidane hiše, ležeče prav blizu župne cerkve v Škocjanu in jako pripravne za kakeršnokoli kupčijo, se bo v teku prihodnjega meseca pri c. kr. okr. sodniji v Mokronogu na prostovoljni dražbi prodato. — Letacijskih pogojev moči je izvesti pri c. kr. okrajni sodniji v Mokronogu ali pri dru. Slancu v Novem Mestu. (767-1)

F. Wisian

sedlar

v Ljubljani, Rimski cesta št. 11
priporoča svojo zalogo gotovih

„landauerjev“, koleselnov in na pol pokritih voz

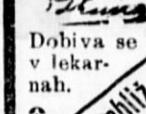
in izdeluje vsa v njegovo stroko spadajoča dela po najlepšem slogu in nizki ceni. (753-2)

L. Luser-jev obliz za turiste.

Gotovo in hitro uplavajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskam priznalnih kože.

Dobiva se v lekarinah.

Ja obliz dobiva se v jednej velikosti do 60 kl.

Zahvaljuj Izrecno Luser-jev obliz za turiste.

L. Schwenk-a lekarna

(302) Meidling-Dunaj.

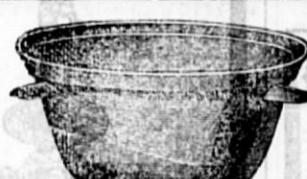
Pristen samo, če imata navod in

obliz varstveno z-anklo in podpis,

ki je tu zrazen; torej naj se pazi

in zvrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkóczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Brnbačher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu (na Koroskem) C. Menner; v Beljaku F. Schoiz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfsbergu A. Huth; v Kranj K. Savnik; v Radgoni C. E. Andreu; v Idriji Josip Warto; v Radovaljci A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.

Najboljše železo

prodaja

A. C. AHČIN

pri „zlati kosi“

v Ljubljani, Gledališke ulice h. štev. 8.

Posebno priporočam

orodja prve vrste

za

(145-24)

rokodelce in poljedelstvo.

Za pile

in vodne žage

kakor za

kose

se garantira, da so dobre.

Grobni križi,

šine za obloke, kuhinjska oprava itd.

Neobhodno potrebno za vsako gospodinjstvo je
Kathreiner-jeva Kneipp-ova sladna kava
z ukusom bobove kave.

Ta kava ima zase nedoseženo prednost, da se zamore odreči kvarnemu uživanju nemešane ali z surogati mešane bobove kave in da je moč prirediti mnogo **sladnejšo**, poleg tega **zdravejšo** in **tečnejšo** kavo. — **Neprekosena kot primerek k nadavini bobovi kavi.** (417—14)

Priporoča se zlasti za gospé, otroke in bolnike.
Osobito se je čuvati slabih posnemovanj.

Dobiva se povsod — 1/4, kile po 25 kr.

Solidne, zložne, močne
in čudovito cenene

stole

vsake vrste ponuja
prva kranjska tvornica
za upogneno
pohištvo samo iz napo-
jenega masivnega lesa

Josipa Verbič-a

v Bistri, pošta Borovnica.

(345—17)

(247) FRAN CHRISTOPH-ov

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh **praktičnih lastnosti** in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče **sam lakirati** tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — **Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.**

Dobiva se v Ljubljani pri
IVANU LUCKMANN-U.

FRAN CHRISTOPH,
izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega
svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

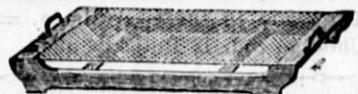

10

goldinarjev

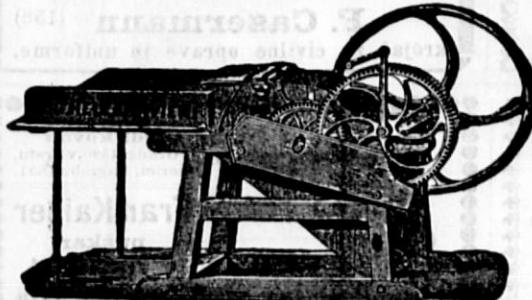
stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljše tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapecirani in močnim platenim civilhom preoblečeni ter 10—15 let nobenih poprav ne zahtevajo. — Pri naročilih z deželi naznani naj se vselej **natančna** mera postege v **notranji Inči**. — Ako se torej dobi za 10 gld. **dober** tapeciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu namenu, imeti **dobro** posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapecirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.
Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo na-
vadne velikosti po 8 gld. **do soldov**;
z afrikom tapecirane in s civilhom preoblečene
po 15 gld. (714—79)

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mline za žito
rezalnice za krmo
samodeljujoče
aparate proti peronosperi
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v obči: **vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo** razposilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku **zastonj** in
(468—11) **poštnine prosto.** (17—10)

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

Stavbino podjetje

Viljem-a Treo-ta

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 10

priporoča svojo zalogu **suhega tesarskega lesa** in tramov najboljše provenijencije; dalje Trboveljskega **Roman-** in **Portlandskega cementa**, gašenega in negašenega **vapna**, vseh vrst **opek** za stavbe, strehe in za tlakanje, poleg tega **patentne opeke za ploščnate oboke, rogozovine, mavca** in drugega materiala za stavbe.

(717—3) na drobno in na dobelico
po najnižjih cenah.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse 1

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz
št. 1, v hiši društva.

št. 5 in 6, v hiši društva.

frank. 117,550.797—

20,725.259—

Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1891

Izplačitve zavarovalnih in rent in zakupnih itd. za obstanka društva (1848)

V poslednjem dvanajstmesečnej poslovalnej periодi uložilo se je pri društvu za novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženih ponudbah

1.728,184.555—

Prospekti in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje

pri Guidu Zeschko-tu.

(209—6)

Gospodarji in kmetovalci!

Pomlad, čas za nakupovanje različne železnine in poljskega orodja in čas za zidanje je došel. Pri nakupovanju vseh teh reči je pa paziti, da se kupi dobro blago po nizki ceni, ali pa pri eni in isti ceni boljše blago.

Potrudil sem se nakupiti **najboljše blago** po **najnižji ceni**, za to sem v stanu je dajati tudi po najnižji ceni. Posebno se budem trudil v tem smislu postreži z najboljšim in najcenejšim **orodjem, železjem za zidanje, okovami za okna in vrata in s cementom.**

V zalogi imel budem vedno najboljši **roman in portland cement, stare železniške šíne** za oboke, preskrbim pa tudi po najnižji ceni **traverze**, i. t. d. V zalogi imam raznovrstne priproste in najfinješke okove za okna in vrata, **okove za voze, vezi** i. t. d.

Za strehe kriti imam bogato zalogu **cinkaste in pocinkane ploščevine ter strešnega papirja.**

V zalogi imam

vsakovrstno orodje za mizarje

lepo in bogato pozlačene nagrobne križe
posebno pa opozarjam na svojo veliko zalogu mnogovrstnih

štredilnih ognjišč

in njih posameznih delov.

V njej naročila se točno in vestno zvrše.

Za obilno nakupovanje in naročevanje se priporoča (174—25)

ANDREJ DRUŠKOVIC,
trgovec z železnino v Ljubljani, Mestni trg 9/10.

Pozor!

Gospodje **mesarji** na Gorenjskem, na Dolenjskem in na Notranjskem!

Podpisanci kupuje vedno

surovi LOJ

v vsaki množini ter ga plačuje po najvišji ceni
in sicer sedaj po

26 gld. sto kil.

Pavel Seemann
tovarna mila v Ljubljani.

(597—11)

Mala oznanila.

Pod Tranečo št. 2.

**Veliko
zalogo
klobukov**

Najnižje cene.
priporoča
J. Soklič.

Gledališke ulice št. 6.

J. Levec (64)

trgovina z deželnimi pridelki
v Ljubljani, pri mesarskem mostu

Kupuje vsakovrstne rastline, semena, korenine, rože za zdravila, kakor Arnikove rože, Sentjanževe koreninice, bele kresnice, češminova zrnja, smrekovo seme, tršljikovje lubje, ržene rožičke in druge poljske pridelke. Seno za konje in govejo živilo v večjih množinah. Trgovina z raki. Blago kupuje po najvišjih cenah.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuval (66)

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izberi.

Vsakeršna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamenujejo. Pri zunanjih načrilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

FRAN S. BARAGA

slikar (405) 1

na Emonski cesti št. 10

priporoča se p. n. občinstvu in visokočastiti duhovščini za slikanje cerkv, znamenj, novih stavb, sob, za barvanje hiš grafito, za firme in dekoracije po najnovejših uzorcih in po najnižjih cenah.

Jos. Stadler

stavbeni in galerijski klepar in uradno potrjeni vodovodni instalatér
na Starem trgu št. 15

priporoča se za vsa v njegovo stroko spadajoča stavbinska dela v mestu in na deželi, kakor tudi za popravila. **Vodovodne naprave** vsake vrste prevzemajo ter z vso natančnostjo in poročnostom izvršuje. — Troškovniki pošiljajo se na zahtevanje zastonj. (67)

IVAN VIDER

umetni in kupčijski vrtnar
v Ljubljani, Gradišče št. 16

priporoča se častitemu občinstvu za izdelovanje vsakovrstnih **vencev in šopkov** in vseh v njegovo stroko spadajočih del. Na prodaj ima vedno mnogovrstne **evelice in evelične grmice** po najnižjih cenah. (1200)

J. J. NAGLAS leta 1847.

tovarna pohištva
v Ljubljani, Turjaški trg št. 7 in Gospodske ulice (Knežji dvorec).

Zaloga jednostavnega in najfinijega lesenega in oblažinjenega pohištva, zreal, strugarskega in pozlatarskega blaga, poštevane robe, zavés, odje, preprog, zastiral na valjcih, polknov (žaluziji). Otrški vozički, železna in vrtna oprava, ne-pregorne blagajnice. (69)

Restavracija „Pri Zvezdi“

cesarja Josipa trg.

Velik kračni vrt, stekleni salon in kegljišče.

Priznano izvrstno jedi in pijače in skupno obedovanje.

(70) F. Ferlinc, restavrator.

F. BILINA & KASCH

Židovske ulice št. 1

priporočata svojo bogato zalogo vseh vrst **rokov**, tako od usnja (lasten izdelek), kakor tudi od drugega blaga. **Kirurgične obvezne** (le lasten izdelek), jaimeno najboljše vrste, z raznimi kirurgičnimi priravami. Velika izbera **kravat, hlačnikov, krtač, glavnikov, mila in parfumov**. Vse po najnižjih cenah.

Josip Reich

Poljanski nasip, Ozke ulice št. 4

priporoča čast. občinstvu dobro urejeno **kemično spiralnico** v kateri se razparane in nerazparane moške in ženske obleke lepo očedijo. Pregrinjal v sprejmó se za pranje in čren v pobaranje. V barvariji v sprejema se svilnato, bombažno in mešano blago. Barva se v najnovejših modah. (147)

ADOLF HAUPTMANN

tovarna

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja

v lastni hiši

v Ljubljani, na Resljevi cesti št. 41.

Filiala:

Slonove ulice št. 10—12.

Evgenij Betetto

tovarna za metlje

v Ljubljani, Florijanske ulice št. 3

priporoča čast. občinstvu in gg. trgovcem svojo veliko zalogo vsakovrstnih **metelj** od najfinijih do najcenejših po najnižjih cenah. Ceniki so na razpolaganje zastonj in franko. (156)

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja. Tovarna za oljnate barve, lak in pokost. (146)

Glavni zastop Bartholi-jevega originalnega karbolineja. Maščoba za konjska kopita in usnje.

SPRAJCAR IVAN

stavbeni in umetni ključar

Kolodvorske ulice št. 22

priporoča svoje (155)

valčasta zapirala za okna in vrata (Rollbalken)

lastni izdelek, prava jeklena plehovina, s tihim zaporom in trajnostjo. Popravila v tej stroki se vspremajo ter izvršujejo natančno in po nizki ceni.

HENRIK KENDA

v Ljubljani.

Najbogatejša zaloga za šivilje.

(164)

J. MÜLLER (163)

fotografično - artistični zavod

v Franciškanskih ulicah št. 8

priporoča svoj atelier za vse v fotografeno stroko spadajoča dela, kakor: portrete, krajevine, interieurs, reprodukcije, vsakovrstne podobe, pisave, načrte itd. Momentne fotografije za otroke, po-veškanje vsake vrste po najnovejših skušnjah. Vspremila vsa v fotografično stroko spadajoča dela po najnižji ceni.

M. RANTH

(Viktor Ranth) (160)

Ljubljana, Marijin trg 1

priporoča veliko zalogo oprem za krojajoči in čvljarje, belopretenega blaga in podvlek, bombaža in ovčje volne, preje za vezenje, pletenje, sivanje in kaviranje, tkanega in nogovičarskega blaga, predpasnikov, živottov in rokov, po-zamentirskega in drobnega blaga, trakov, čipk in petljani, čipkastih zavet in preprog, umetljnih cvetk in njih delov.

G. Tönnies

v Ljubljani.

Tovarna za stroje, žezele in kovinovnicu.

Izdeluje kot posebnost: **vse vrste strojev za lesoreznice in žage.** (144)

Prezame cele naprave in oskrbuje **parostroje** in **kotle** po najboljši sestavi, slučajno **turbine** in **vodna kolena**.

Uran & Večaj

Ljubljana, Gradišče št. 8, Igriske ulice št. 3

priporočata p. n. čast. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih **pečij in glinastih snovij**

kakor tudi

štredilnikov

in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah. (149)

J. Hafner-jeva pivarna

Ljubljana, sv. Petra cesta št. 47.

Zaloga Vrhniškega piva.

Priznano izvrstna restavracija z **veliko dvorano za koncerte** itd. in lepim vrom. (152)

= Kegljišče je na razpolago. =

Uhod je tudi iz Poljskih ulic.

Hôtel „Pri Slonu“

I. vrste

v sredi mesta in v bližini c. kr. poštnega in brzjavnega urada.

Sobe od 70 kr. naprej.

Restavracija in kavarna sta v hiši. **Železna in parna kopalj** urejena po Francovih kopalih po c. kr. vladnem svetniku g. prof. dr. pl. Valenti.

L. M. Ecker

stavbeni klepar, konc. vodovodni instalatér

Ljubljana (142)

Dunajska cesta št. 7 in 14

priporoča svojo bogato zalogo **klepar-skega dela**. Izdeluje vsa v njegov obrt spadajoča dela v mestu in na deželi. Izvrševalj **lesenih, cementnih in klejnih streh**. Zaloga streljega laka, lesnega cementa in kleja. Na pravitev **strelovodov** po novi sistemi.

Čast mi je naznanjati, da sem pre-vzela po smrti mojega moža **Franca Toni kovaško obrt** katero budem nadaljevala, ter se priporočam za vsa v to stroko spadajoča dela po nizkih cenah, zlasti za nove podkove. Dobro delo in točna postrežba.

Z velespoštovanjem (154)

Ivana Toni

v Kravji dolini št. 2.

Uniforme za c. kr. drž. uradnike, uradnike c. kr. drž. že-leznic, privat. že-leznic, kakor tudi za c. in kr. vojsko izdeluje pod-pisanec po najpovoljnjejših cenah; tudi preskrbuje vse zrazen spada-joče predmete, kakor **sablje, meče, klobuke za parado**, zlate obrobke itd. **Civilne oprave** izdelujejo se po najnovejši facon. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču.

F. Casermann (158)

kreja za civilne oprave in uniforme.

Pozor gg. krojači!

FELIKS URBANC

v Ljubljani, pri železniem mostu

ima veliko zalogo vseh vrst suknjenega blaga, Jägerndorfskih, Brnskih tkanin in ledna, kakor tudi mnogovrstnega manufakturnega blaga, hlačevine in vse k oblikam potrebne oprave. (1199)

Priporočati je vsem, kateri hočejo dobro biago po nizki ceni imeti!

Pivovarna J. Auer-ja

Gledališke ulice.

Izvrstno pivo lastnega izdelka. Pristna dolenska, hravtska in črna istrska vina. Priznano dobra jedila. Velik, zračen vrt s steklenim salonom in kegljiščem. Točna in cena postrežba.

(404) 1 J. Auer, pivovar.

Ivan Somnitz

(prej Fr. Pettauer)

urar c. kr. priv. južne že-leznic

Ljubljana, sv. Petra cesta št. 18

priporoča svojo

veliko zalogo ur.

Poprave se izvršujejo hitro in dobro. (63)

Odkovan v Gradiču 1890, v Trstu, Gorici, Zagrebu 1891.

Fran Kaiser puškar v Ljubljani

priporoča mnogovrstno **zalogo orožja** in **raznih lovskih potrebi** — kakor tudi **pušk lastnega izdelka** ter izvršuje vsakojaka **popravljanja** točno in po najnižjih cenah. (406)

Vizitnice in kuverfe s firmo priporoča

„Narodna Tiskarna“.

R. Ranzinger

spediter

na Dunajski cesti št. 15

prevzema vsakovrstne izvožnje in dovožnje na c. kr. državní in c. kr. priv. južni že-leznic z zagotovilom točne in cene izvršbe. (65)

Kavarna in restavracija v Švicariji.

Od 23. aprila naprej o vsakem času mej dnevom **gorke jedi**. Najdu-nje podpisani se bode prizadeval, zadovoljiti svojim velecenjenjem p. n. go-stom v vsakem oziru.

Z velespoštovanjem (192)

H. Eder, restavrator.

Podobe

umrlih urednikov „Slovenskega Naroda“ (Ant. Tomšič, Jos. Jurčič, Ivan Železnikar) dobivajo se na **karton-papirji** tiskane komad po 20 kr.

v „Narodni Tiskarni“, pri gospodu A. Zagorjan-u in pri drugih knjigo-tržcih.

Učenec

14–16 let star, krepak, zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, **vzprejme se takoj** v prodajnici g. Ant. Trenč-a na Jeseniceh, Gorenjsko.

Ponudbe naj se pošljajo direktno na g. Antona Trenč-a, trgovca na Jeseniceh, Gorenjsko. (754–2)

12 hektolitrov

dobre slivovke

po 55 gld. hektoliter proda

Fr. Prijatelj (722–4)

v Tržiču, pošta Mokronog (Dolenjsko).

Otvorjenje fotografične filialke v Kranji.

Naznanjam, da sem zarad udobnosti p. n. prebivalcev mesta Kranja in okolice otvoril filialko v Kranji v hiši „pri stari pošti“ in da tam vzprejemam naročila na fotografije ob nedeljah in praznikih.

Prosim p. n. slavno občinstvo in prečastito duhovščino za mnogobrojen poset. (548–10)

Z velespoštovanjem

A. Landau (poprej Lainer).

Gvidon Černic

v Dinjanu (Dignano) v Istri
prodaja izvrstna črna (700–6)

istrska vina

ki so na dobrem glasu, in sicer terana in burgundica liter po 16 do 18 kr. postavljeno na kolodvoru Dinjanskem.

!V Chikago!

k veleznemenu (513–21)
Kolumbovi svetovi nastavlj
priporoča najugodnejše kombinacije
nirane vozne itiske ou Ljubljane
I. razred po gld. 215.—, I. in
II. razred po gld. 370.— in više
mejnatodna potovna pisarna
Josip Paulin v Ljubljani.
Prospekti vsekovrstnih kombinacij so na
razpolago. Vožnja naj se prej ko prej zagotovi.

Commis

popolnoma izurjen za prodajalnico z mešanim blagom, manufakturist in specerist, **vzprejme se pri** (757–2)

Antonu Domládis-u v Ilirske Bistrici.

V hrvatski obitelji v nemškem Gradci se vzprejemajo

deklice

za šolsko leto 1893/94 v stanovanje in oskrbovanje. V hiši se goveri hrvatski in nemški, a razen tega se daje pouk v francoskem in angleškem jeziku in v glasovirju — Natančneje v upravljanju „Slovenskega Naroda“. (742–2)

Pravi zaklad

za nesrečne žrtve samooskrumbe (onanije) in tajnih razpašnostej je izborno delo

Dra. Retau-a Seboohrana.

Češko izdanie po 80. nemški izdaji, S. 27 podobami. Cena 2 gld. a. v. Čita naj je vsakdo, ki trpi na strašnih posledicah te razuzdanosti, resnični njegovi pouki rešijo vsako leto na tisoče bolnikov in gotove smrti. Dobiva se v založni knjigarni „Verlags-Magazin R. F. Blerey v Lipskem (Sasko), Neumarkt 34“, kakor tudi v vsaki knjigarni. (291–19)

DOERING-ovo milo s sovo

ostane vsigdar neprekoseno!

Mala Lola: „Prav tako, Othello, da si lepo pri miru, zdaj skoro postaneš lep in bel; kajti mama zmirom veli, da nobeno toiletno milo ne dela polt tako lepo, tako belo in je ne vzdržuje tako svežo, kakor Doering-ovo milo s sovo.“

Pristno Doering-ovo milo

da se more razložiti od nepristnega, nosi zaklepno znamko s le tem napisom:

Garantirano pristno
le tedaj, če je zaznamovano
„S SOVO“.

Ne parfum, ne eleganca
oprave, ne zunanj na-
kit mila določa njega
vrednost, nego jedino njegova
kakovost, blagougod-
nost, blagotvorni vpliv na
polt in v tem oziru doseglo je

Doering-ovo milo

s sovo
najvišjo stopinjo dovršeno-
sti v področju toiletnih kos-
metičnih mil. — Prijeno iz
tolšč, ki je najbolj očiščena,
sodržuje Doering-ovo milo s
sovo glasom najnovejše ana-
lize v sebi tolšče do bližu

82 odstotkov

je izredno milo, ne sodržuje odvišnega luga, še ve-
liko menj drugih dodatkov,
kakor vodno steklo, glino,
vapnenko, kredo, lojevec itd.
(to so primese, ki so vsem
navadnim milom primešane
često do bližu 40 odstotkov),
dobro očišča, ne peni se
prekomerno, se porabi zelo
malo in do zadnjega koščeka.

Pazite na napis:

— „S SOVO“ —
Po redni uporabi
popolnoma
nevtralnega

Doering-ovega mila s sovo
se dosega prav gotovo nežnost in svežost

kože, čisto in lepo polt
in pride se v okom, da polt ne
postane hrapava, da ne
omlahne in ne
zvene.

Pazite na varst.znamko:

Jedna sova.

Doering-ovo milo s sovo prodajajo po 30 kr. v Ljubljani:

Aug. Auer; Iekarna Groetschel; Ant. Krisper; Ed. Mahr; Mayr-jeva Iekarna „pri zlatem jelenu“; Piccoli-jeva Iekarna „pri angelju“; Karol Karlinger; Ferd. Bilina & Kasch; Iekarna U. pl. Trnkóczy. (659)

Generalno zastopstvo: A. MOTSCHI & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

Otročji vozički

Učenec

se vzprejme v prodajalnico z mnogovrstnim blagom. — Več se izvē pri podpisanim.

(760—2) Ferdinand Hlebš v Kranji.

Komi

kateri je dovršil drugo realko, vojaščine prost, 22 let star, več slovenščine, laščine in nemščine, z 8letnim učenjem in službenim spričalom, izuren v trgovini z raznovrstnim blagom, ročen prodajalec, prosi službe v jednakih stroki, katero bi lahko takoj nastopil. — Blagovljene ponudbe naj se pošljejo pod štev. „1870“ poste restante Senožeče.

Kwizdina protinova tekočina.
Mnogo let preskušeno bolesti utesjuče domače sredstvo.
Cena 1/1 steklenici avstr. velj. gld. 1.—.
„ 1/1 steklenici avstr. velj. 60 kr.
Dobiva se v vseh lekarnah. (210—9)
Paziti je na varstveno znamko in naj se zahteva izrecno
Kwizdina protinova tekočina
iz okrožne lekarne v Korneuburgu pri Dunaju.

Prej J. Geba. Fran Čuden Prej J. Geba.

— urar —

v Ljubljani, Slonove ulice št. 11
(Podružnica v Trbovljah)

priporoča sl. občinstvu ter posebno preč. duhovščini svojo bogato zalogu

švicarskih žepnih zlatih, srebrnih in nikelnastih ur, stenskih ur z nihalom, ur budilnic, verižic, prstanov, uhanov (194—29)

in vseh v to stroko spadajočih stvarij po najnižjih cenah.

Popravila izvršujejo se natanko pod poroštvo. — Zunanja narocila se hitro izvršujejo po pošti. Ceniki so vedno na razpolaganje zastonj in franko.

Največja zaloga blúze. ● Največja zaloga blúze. ●

BLÚZE
najnovejše facone in v največji izbéri
prašne in potne plašče
priporoča po najnižjih cenah (670—6)

Anton Schuster
v Ljubljani, Špitalske ulice.

jako elegantni, fini in močni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rudeče, modro, sivo in olivno po 6, 7, 8, 9,

10 gld. in višje po vsaki ceni do 30 gld. — **Največja zaloga najlepših trikolesnih Štefanija-vozičkov za sedeti s streho in brez strehe po**

7 gld. in višje. (327—20)

ANTON OBREZA

tapecirar, v Ljubljani, Šelenburgove ulice.

Priznano najcenejši kraj za kupovanje otročjih vozičkov!

Abiturijent

zeli gojence na vzprejemne ali ponavljalne izpite pripravljati. (761—2)

Več se izvē pri upravnosti „Slovenskega Naroda“.

Dva učenca

ki sta dovršila vsaj 4. razred ali pa prvo gimnazijo in ki sta močna, zdrava, pošteni starišev sinova, **vzprejmem v svojo trgovino z mešanim blagom pod jako ugodnimi pogoji.** (752—8)

Več se izvē pri lastniku trgovine gosp. Ivanu Vidmar-ju, trgovcu v Črnom Vruhu nad Idrijo.

Micholupsko pivo
(češko pivo à la Plznsko)
se dobiva vsak dan sveže (679—4)

v gostilnici „Pri Lipi“
v Židovskih ulicah.

preselitve

ki bode v kratkem, se bodo vse še v zalogi se nahajajoče

spomladne in letne obleke za gospode in dečke, vrhnje suknje, haveloki, otročja oblačila in paletoti,

kakor tudi

plašči za gospé in deklice

jaqueti, pelerini, ovratniki iz čipek in prašni plašči

po

(326—18)

znatno znižanih cenah **razprodajali.**

Gričar & Nejač

preje M. Neumann

v Ljubljani, Slonove ulice št. II.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi zavaruje.

človeško življenje

po vseh kombinacijah

mnogo ugodnejše, ko vsaka druga zavarovalnica.

Cleni banke „Slavija“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katera je doslej izplačala po 10%, 20%, 25% in jedno leto celo 48%.

Za škode izplačala je doslej banka „Slavija“ čez dvajset milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervnih in poroštvenih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico.

Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokažejo naslednje (193—12)

primere:

1. Helena Avbeljnova, kramarica v Ljubljani, zavarovala se je dne 5. maja 1884. Do svoje smrti dne 15. februarja 1885 izplačala je 32 gld. 54 kr. zavarovalnine; banka „Slavija“ pa je izplačala njenim dedičem 1000 gold.

2. Dr. Fran Ambrožič, mestni zdravnik v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. januarja 1875. Do svoje smrti dne 11. februarja 1891 izplačal je 1352 gld. 52 kr.; banka „Slavija“ pa je rodbini njegovej izplačala 3000 gld.

3. Ivan Zor, c. kr. brzozavni kontrolor v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. decembra 1871. Do svoje smrti dne 8. februarja 1885 izplačal je 1393 gld. 92 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njegovej rodbini 3000 gld.

4. Miha Serdič, uradnik v Trstu, zavaroval se je dne 30. novembra 1878. Dasi je do svoje smrti dne 14. julija 1880 izplačal le 80 gld. 16 kr., prejeli so dediči njegovi od banke „Slavija“ 1200 gld.

5. Marija Lentkova, posestnica na Blanici ob Savi, zavarovala se je dne 5. maja 1870. Ko je umrla dne 24. maja 1882 izplačala je banka „Slavija“ dedičem njenim 5000 gld., da si je bilo izplačane zavarovalnine le 2292 gld. 16 kr.

6. Ivan Vlah, posestnik v Juščicah, zavaroval se je dne 25. novembra 1888 za 1000 gld. in dne 30. aprila 1890 zopet za 1000 gld. Na obe zavarovanji izplačalo je do svoje smrti dne 13. januarja 1892 vsekogar 192 gld. 16 kr.; dediči njegovi pa so prejeli od banke „Slavije“ 2000 gld.

7. Ivan Železnikar, urednik „Slov. Naroda“ v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. junija 1882 za 1000 gld. Do svoje smrti dne 26. januarja 1891 izplačal je 381 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala dedičem 1000 gld.

8. Peter Budnar, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. maja 1876, ter je do svoje smrti dne 10. aprila 1892 izplačal 597 gld. 12 kr. Banka „Slavija“ izplačala je pa rodbini njegovej 1500 gld.

9. Andrej Velikaj, gostilničar v Ilirskej Bistrici, bil je zavarovan od 15. dne maja 1880 do 3. dne junija 1887 in je v tej dobi izplačal 364 gld. 80 kr.; banka „Slavija“ pa je po smrti njegovej izplačala udovi 1000 gld.

10. Reza Kernova, kramarica v Cerkljah pri Kranji, zavarovala se je dne 20. aprila 1884 za 1000 gld. in banka „Slavija“ izplačala je njenim dedičem ta znesek, dasi je do svoje smrti dne 21. septembra 1892 izplačala le 241 gld. 20 kr.

11. Ernesta Jeluščeva, soproga občinskega blagajnika v Kastvu, bila je zavarovana od 5. februarja 1884 do 19. avgusta 1888 ter je v tem času izplačala 187 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njenemu soprogu 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadavah daje radovoljno generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani v lastni hiši, Gospodske ulice št. 12.